

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.
Abonamentele se fac la „Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminecă

INSERATE
se primesc în biroul administrației (strada Poplăcii nr. 15).

Un șir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani, a treia-ora 10 bani: și timbru de 60 bani

3 Maiu.

Mercuri, în 3 Maiu după călindarul nostru, sau în 16 Maiu după călindarul gregorian s'au împlinit 52 de ani dela ziua de 3/15 Maiu 1848, când moșii și părinții nostri s'au adunat la Blaj, pe »Câmpul libertății«, în număr de 40 de mii, unde au jurat credință Împăratului și Regelui, dar' totodată au jurat că vor susține națiunea română ca națiune deopotrivă îndreptățită cu toate celelalte popoare din patrie.

Așa ne spune istoria, în care s'au scris cu slove neșterse întâmplările mari și însemnate din acea zi și din zilele următoare.

Sfântă și mare a fost, este și va fi această zi, cea mai mare și mai însemnată dintre zilele istorice din acest veac ale neamului nostru.

A fost mare și însemnată ziua aceasta atât pentru hotărârile ce s'au adus în adunarea dela Blaj, cât și prin faptul, că în ea, afară de miile de țărani, s'au adunat la Blaj cei mai însemnați fruntași, ce 'i-a avut neamul nostru pe acea vreme.

După veacuri de suferințe, în ziua de 3/15 Maiu 1848 s'au adunat pentru întâia-dată poporul român și fruntașii lui și într'un glas au hotărât, că nu voesc a asupri pe nimenea, dar' nici nu vor a suferi, ca poporul român asuprit să fie și au cerut libertate și egalitate de drepturi.

Și mai trebuie să știm, că cu toate-că vremurile pe atunci erau grele și oamenii ațfăți în întreaga țeară, adunarea s'a

petrecut în liniște și comisarii ocârmuirii, cari au fost de față, n'au avut nimic de lucru. Românii s'au purtat bărbătește, au cerut ce este al lor și ce li-se cuvine, dar' s'au ferit de turburări, ca dușmanii să nu-i poată ponegri, că ar fi niște răsvrătitori! Vrednici oameni au fost acești înaintași ai nostri, popor și fruntași deopotrivă.

Cuvine-se deci să amintim aici numele fruntașilor, al căror glas a cârmuit atunci înțelepțește poporul. Acolo au fost atunci episcopii Șaguna și Leményi, apoi Șuluțiu, metropolitul de mai târziu; acolo a fost Iancu și Papiu Ilarian, apoi George Barițiu, Pumnul, Balint, Cipariu și Bărnăuțiu, care a ținut cea mai însemnată vorbire către popor și acolo au fost o mare mulțime de protopopi, preoți și alți fruntași din toate părțile, cari având durere de soartea poporului, s'au adunat ca să se sfătuiască, ce este mai bine de făcut în acele vremuri grele.

Sfântă și însemnată zi de 3/15 Maiu, noi, urmașii de azi ai bravilor Români dela 1848 te salutăm și ne închinăm pomenirii tale din an în an, ca unei din cele mai însemnate zile istorice ale noastre.

Împăcarea din Bucovina.

Iubiții nostri frați Români din Bucovina, cari până mai de curând au dus o luptă crâncenă împotriva ocârmuirii și a guvernului țerei, Bourguignon, atât în dietă, cât și în intruniri și în foi, acum s'au dat pe calea împăciuirii. De fapt s'a făcut pacea între Români și guvernator. Pacea aceasta, ce e drept,

e roada luptelor lor de până aci și n'ar fi tocmai rea pentru Români, dacă s'ar țină condițiile ei. Acum sunt cunoscute și aceste; le știm dela redactorul »Patriei«, care foaie a încetat de a eși deocamdată, tot ca urmare a încheierii păcii.

Redactorul »Patriei«, Dr. Valer Branisce, care e Ardelean, a mers de curând la București și aici întrebat fiind de un ziarist de acolo, a făcut destăinuri interesante, cari apoi s'au publicat în vestita foaie »România Jună«.

Di Branisce a spus între altele, că îndemnul pentru împăciuire a purces dela ministrul-president al Austriei, Körber și nu dela guvernatorul Bourguignon și chiar de aceea, dînsul, ca și vrednicii deputați Dr. G. Popovici și cav. de Flondor, nu prea sunt mulțumiți cu toată treaba, de oare-ce se tem, că guvernatorul nu va împlini condițiile.

Di Branisce a spus și cele-ce li-s'au făgăduit Românilor bucovineni, adevărate condițiile păcii, cari sunt următoarele:

1. Se face un post de inspector școlar al țerei pentru toate școlile românești din Bucovina și în acest post va fi numit un profesor propus de clubul român. Această concesie e cea mai importantă, căci astfel se emancipează profesorii și învățătorii români ai Bucovinei de sub jugul administrației școlare de până acum, dușmană Românilor.
2. Se reorganizează consiliul școlar al țerei astfel, încât se înmulțesc locurile Românilor în această corporațiune atât de importantă pentru învățământul național al țerei.
3. Inspectorii școlari districtuali (revisorii școlari) dușmani Românilor se vor muta înlocuindu-se

FOIȚA.

Poesii populare.

Din Ighiel.

Culese de Dionisie Popescu.

Du-te dor și 'ntoarnă eară
Nu ședea până la vară.
Du-te dor și eară 'ntoarnă
Nu ședea până la toamnă.
Du-te dor și eară vină
Nu ședea o lună plină,
Că-ntr'o lună-s multe zile
'Mi-se face dor de tine.

Eu pe deal mândra pe șes
O cunosc numai pe mers,
Pe mersul picioarelor
Pe 'ncreștitul poalelor,
Că merge cam legănată
Ca și-o floare de mușcată
De lină boare suflată.

Și merge încetșor
Ca și-o floare de bujor
Suflată de vânt ușor.

Spune mândră și ghicește
Codru de ce 'ngălbinește?
Voinic de ce 'mbătrânește?
Codru de zăpadă grea,
Voinic de inimă rea.

De-aș fi trăit tot așa
Cu necaz ca acuma
Legăna-m'aș ca iarba;
Ca iarba primăvara
Când o taie cu coasa,
Când o taie și nu pică,
Bate vântu și-o despică.

Bată-te mândruță-amaru
Cându-i merge-n tîrg cu caru,
Mândră amaru te mance,
Caru-n tîrg să 'ți-se strice;
Să nu-l poți mândro tocmi
Cum nu vrei a mă iubi.

De-ai ști mândră cum nu ști
Cătu-i de-n silă-a iubi,
Ai face din noapte zi
Și-ai eși de m'ai iubi;
Ai face din noapte sară
Și-ai eși la min' afară,
Ai eși pân' la porțiță
Și ai da badii guriță.

Mult mă mustră frunza-ngustă
C'am făcut calea pe pustă.
Dar' mă jur cumu-i mai rău
Că zău n'am făcut-o eu,
C'o făcut-o mândruța
Petrecând pe bădița.
Până ce 'l-o petrecut
Trei părechi de cisme-o rupt,
Și până 'l-o mai petrece
O mai rupe treisprézece.

Fă-mă Doamne ce mi face.
Fă-mă Doamne-un stîlp de sare
În virful muntelui mare,
Să mă lingă oile,
Să mă plângă fetele.

cu inspectori agreeți de clubul român. 4. Incetează toate prigonirile politice în contra preoșimei, învățătorimeii și celalalte. 5. Se subvenționează internatele române din Cernăuți cu 5000 florini pe an.

În schimb clubul român dietal încetează opoziția vehementă contra guvernului și guvernorului.

Dl Branisce a declarat apoi, că aceste concesii sunt însemnate, mai cu seamă pentru învățământul național, care este temelul întregii chestiuni naționale în Bucovina. Dl Branisce și cei grupați în jurul »Patriei« însă nu au încredere în sinceritatea lui Bourguignon.

Noi, — a declarat dl Branisce — pe baronul Bourguignon nu-l credem de bărbatul chemat a deslega chestia bucovineană și avem impresia că dinsul a întins tratativele în decursul întregii sesiuni dietale ca să țină în »sach« pe deputații români, ear' după închiderea sesiunii nu va mai voi să știe nimic de făgăduielile date, precum a mai făcut aceasta și în trecut.

În fine dl Branisce a declarat că după părerea sa »Patria« va apăre de nou cel mai târziu peste două luni.

Sfântul Sinod al bisericii ortodoxe din România s'a deschis Luni, 14 Maiu, în localul propriu din București. Mesajul regal de deschidere l-a citit ministrul de culte Dr. Istrati. Sfântul Sinod a intrat imediat în deliberarea agendelor aparținătoare cercului seu de activitate.

Delegațiunile. Delegațiunile 'și-au început ședințele și desbaterile. Delegațiuni se numesc întrunirile deputaților trimiși de cele două diete: din Viena și Pesta, cari iau hotărâri privitoare la întreaga împărăție austro-ungară.

Delegațiunile s'au întrunit acum în Budapesta, Sâmbăta trecută la 12 Maiu c., ear' Duminecă delegațiunile au fost primite din partea Împăratului, în palatul regal din Buda. Antăiu delegațiunea austriacă, în numele căreia a vorbit președintele Javorszky, ear' în urmă delegațiunea maghiară, al cărei vorbitor a fost Szilágyi Dezső.

Atât Austriacilor cât și Maghiarilor, Împăratul și Regele li-a răspuns cu o scurtă vorbire de tron, în care spune,

Trandafir roșu-nflorit,
Bunu-i badea de iubit
Ca și mini de-ncluit.
Trandafir roșu-nvârgat,
Bunu-i badea de-nsurat
Ca și mini de măritat.

A mea muiere-i muiere
Că la crîsmă nu prea mere.
Duce-acasă câte-o fele
Dacă-o gată eară mere.

Nevasta care-i nevestă
Slobodu-i să se iubească
Și cu mine și cu tine
Numai să n'o știe nime.
Și cu mine și cu altul
Numai să n'o știe satul
Și să n'o afle bărbatul.

Aș sări și n'aș sări
Frică-mi că m'oi trezi
Tocma-n fundu grădinii,
Sub o tufă de mărar
La mândruța-n buzunar,

că pacea e asigurată, că se mai cer cheltueli pentru armată și în cele din urmă fi salută.

În săptămâna aceasta s'au început apoi desbaterile.

Fondul lui Iancu va fi supus acum unei confiscări parțiale. Dădusem știrea, că tabla regească din Cluj, la apelul făcut contra sentenței tribunalului din A-Iulia, a aflat vinovat pe dl L. Albin, osândindu-l de nou la 10 luni. Cu privire la fond, tabla regească, în deosebire earăși de tribunal, a decis să se confisce numai cea sumă care s'a colectat și după opreliștea dată de ministrul Perczel.

Sentența aceasta s'a apelat la Curie.

Sinoadele.

Dăm mai departe lucrurile petrecute și hotărârile aduse în sinoadele bisericeii române gr.-orientale:

Sinodul din Arad.

După-ce deputații aleși un fost verificat (întărit) s'au ales comisiunile, cari au raportat asupra trebilor bisericești, școlare, bănești, organizatoare și epitropești.

Sinodul a primit aranjările și socotelile prezentate de comisiuni. Se hotărăște, ca protocolul despre sinodul în care s'a ales de episcop P. S. S. episcopul Ioan Goldiș să se tipărească.

Se ia act că sinodul cu respect păstrează în plăcută amintire despărțirea de I. P. S. Sa Ioan Mețianu, ales arhiepiscop și metropolit.

Sinodul apoi își exprimă neclătita alipire cătră Maiestatea Sa Domnitorul pentru sancționarea legii despre întregirea plăților preoștești.

Se însărcinează apoi consistorul să vină la sinodul următor cu un plan pentru zidirea unui loc potrivit pentru cancelăriile consistorului.

După-ce s'a restaurat consistorul pe 3 ani ca de obicei, sinodul s'a încheiat.

Sinodul alege apoi pe părintele Vasile Mangra ca vicar la Oradea-mare, unde mai înainte a fost P. S. Sa episcopul Goldiș.

Sinodul din Caransebeș.

Deputații aleși se întăresc și apoi se aleg comisiunile ca de obicei.

Mai antăiu raportează comisia bisericească și între altele ne spune, că

Sub o tufă de gutâi
La mândra la căpătâi;
Sub tufă de viorele
În brațele mândrii mele.

Mînă bade boii bine
Nu ținea ochii la mine.
Mînă bade boii tîi
Nu te uita-n ochii mei,
Ochii mei is cam celăi
Și rămăi de boii tîi.

De pe Tîrnava-mică.

Din Șoimușul - român.

Culese de Teodor Libeg.

Aș juca cu fetele
Mă strică mustețele
Și-aș juca cu de-lelalte
Și 'mi-e frică de păcate
Și de vre-o cinci-șese boate.

Măndruleană, pentru tine
'Mi-aș da inima din mine,

în eparchia Caransebeșului în anul 1899 au fost cu totul 387.769 suflete — mai mult cu 860 suflete ca în anul 1898. Numărul botezașilor a întrecut pe al morșilor cu 2560. Peste tot în diecesă sînt 330 biserici și 385 parochii.

Sinodul decide apoi că postul de referent școlar să fie deocamdată substituit.

Comisiunea bănească (financiară) spune și sinodul primește preliminarul pe 1901 cu venitele în sumă de 71.013 coroane și spese de 71.222, avînd a se acoperi prin crușări ce nu se ajunge.

Se primesc socotelile fondurilor și se aproabă bilanșul tipografiei diecesane pe 1899.

Se modifică (schimbă) apoi statutele fondului de pensiune al funcționarilor consistoriali și al profesorilor.

Consistorul se însărcinează a face pregătiri pentru înfiinșarea unui internat pentru pedagogi.

Se hotărăște renovarea curței episcopoești. Se alege consistorul pe alți 3 ani înainte și apoi sinodul se încheie.

Lupta frunțașilor din Lugoj.

La adunarea de primăvară a comitatului Caraș-Severin, ținută în Lugoj Mercuria trecută, frunțașii români, membri ai congregației, au avut o luptă din cele mai frumoase, cerînd dela putericii zilei ușurarea sarcinilor țeranului și lăsarea, ca partidul național român să poată lucra de nou și ținînd conferențe naționale, întruniri etc.

Dl avocat Coriolan Brediceanu cere regularea rîului »Sacaliței« și a rîului din comuna Bania, ceea-ce viceșpanul făgădueste. Dl Dr. Isidor Pop, avocat, arată cum se fac nedreptăți la aruncurile de dare și cere încetarea lor; dl Dr. Dobrin cere, ca esecutiile de dare să se amîne în comitat până la toamnă, fiindcă acum oamenii nu pot face bani.

Asemenea lucruri au cerut frunțașii noștri și foarte bine au făcut, căci în chipul acesta vor mai înceta în acel comitat impilările și nedreptățile față de poporul nostru. Mulți dintre Ungurii de față au zis, că adevăr grăesc ai noștri și i-au spriginit. Când însă a venit mai în urmă dl Brediceanu cu propunerea, ca să se scrie la stăpînire pentru a se da și Românilor întruniți în partidul național dreptul de adunări și de liberă lucrare, — toți s'au împotrivit și de aceea propunerea a căzut, deși dreptatea e pe partea Românilor.

Dar' pentru-ai voștri de-acasă
N'aș da nici o coajă arsă,
Mai bine-o dau la un căne
Să nu mă latre pe mine
Când voiu veni pe la tine.

Tinerel că mă-nsurai
Frumoasă mândră-mi luai
De-o sută și doi de ani,
De tinără... nu-i bătrână
Dinții-n gură stau cunună,
Dar' mai sînt prinși și cu lână.

Auzi măndro popa toacă
Eși afară de te roagă,
Roagă-te la Dumnezeu
Să moară bătrînul tîu
Să rămăiu să te iau eu,
Că cu el ai trăit rău
Și cu mine-i... vai de tine.

Dragu-mi bădișul băl
Cu pușină apă-l spăl,
Dar' cel de-i negru pârliț
Trebue rîul oprit,
Săpunul necăntărit.

Propunerea dlui Brediceanu e următoarea:

Constituțiunea de stat, lipsită de dreptul libertății de întrunire, nu e constituțiune. Dreptul libertății de întrunire a cetățenilor e recunoscut și în legile fundamentale ale patriei noastre.

Cu toate acestea guvernul din anul 1894, nesocotind acest postulat elementar al constituționalismului, a sugrumat pe calea ordinațiunii libertatea de întrunire și în special a lipsit poporul român și unica partidă politică a aceluia de dreptul de a se întruni și a funcționa pe baza organismului seu propriu. Căci prin amintitele ordinațiuni, *partidul național român* și *comitetul aceluiași*, s'a desființat, ear' convocarea alegătorilor sau a delegaților *partidului național român* s'a decretat de transgresiune, oprită sub pedeapsă normată în acele ordinațiuni.

De oare-ce dreptul libertății de întrunire e nedespărțit de libertatea cugețării, gândirei, formarea păreri, formarea principiilor, și a convingerilor, ear' fără aceste libertăți constituțiunea unei țări e ca trup fără suflet, sau vorbă goală; mai departe, cassarea acestor libertăți numai pentru poporul român, e egală cu zdrobirea egalității cetățenilor și naționalităților: drept aceea, susținerea numitelor ordinațiuni nu e compatibilă nici cu *dreptul*, nici cu *dreptatea*, nici cu *legea*. Guvernul dela anul 1894 s'a dus; ducă-se după el și călcarea *dreptății*, *dreptului* și a *legei*.

Guvernul actual cu mare emfasă a proclamat domnia *dreptului*, *dreptății* și a *legei*; mă țin deci îndreptățit a reclama revocarea numitelor ordinațiuni. Drept aceea din adevărată iubire de libertate și constituțiune propun:

Cu înaltul guvern prin o adresă să fie rugat de cătră on. congregațiune a revoca amintitele ordinațiuni, restabilind prin aceasta respectarea principiilor din legile fundamentale ale constituțiunii noastre, reînviind egalitatea cetățenilor și a naționalităților din patrie, redându-le libertatea dreptului de întrunire și prin aceasta libertatea cugețării, libertatea principiilor și a convingerei.

Lugoj, 5 Maiu 1900.

Cu deosebită stimă:

Coriolan Brediceanu,
advocat, membru al congregațiunii
și membru al partidului național
român.

Asupra propunerii s'a discutat trei ore. Românii au dus o luptă foarte frumoasă, trăgând pe sub nasul dlor Unguri multe adevăruri pipărate.

Au luat parte la discuție, pe lângă propunător, d-nii *Dr. George Dobrin*, *Dr. Stefan Petroviciu*, *Virgil Thomici* și *Dr. Isidor Pop*. Din partea mamelucilor guvernamentali s'a răspuns prin rostul membrului *Suttág*, cunoscuta întortochiare a adevărului, că adecă în Ungaria numai un popor este, poporul ungur, de care ne ținem și noi, deși vorbim altă limbă. Ca-și-când ai pute șterge, ca pe hârtie, pe Sârbul, Românul, Șvabul sau Slovacul de pe pământul seu!

Frunțașii Lugoieni au dus o frumoasă luptă, pentru care vrednici sânt de laudă! Bine ar fi dacă și în alte părți s'ar urma astfel.

DIN LUME.

Răsboiul în Africa-de-mează-zi.

Burii se retrag de pretutindenea dinaintea oastei engleze și trec rîul *Val*, care alcătuește spre mează-zi granița Transvaalului. În dosul acestui rîu, Burii, în frunte cu generalul *Botha* se pregătesc la mare împotrîvire.

Intr'aceste Englezii înaintează mereu. Acum au cuprins și orașul *Kroonstadt*. Despre aceasta se scriu următoarele:

Roberts a sosit la *Kroonstadt* Sâmbătă la 11 ore din zi. Consiliul comunal i-a eșit înainte până la rîul *Valsh*, unde un stegar călăreț i-a predat cheile orașului. Trupelș engleze au intrat în oraș cu mare pompă și în triumf. Roberts a arestat mai mulți oameni suspecti; el e vesel, că a putut ocupa orașul *Kroonstadt*, de oare-ce acest oraș, ca basă de operațiuni militare, e cu mult mai favorabil, ca *Bloemfontein*.

Burii s'au retras, o parte spre *Heilbron*, altă parte în *Transvaal*, unde se pregătesc pentru rezistență. Ei sânt decisi a lupta până în urmă, ceea-ce ne dovedește și un conclud al *volksraad*-ului, luat de curînd, că locuitorii *Transvaalului*, fie de ori-și-ce naționalitate, sânt obligați a spriginî pe Buri în lupta de apărare a republicei.

În urma succeselor lui Roberts și la ordinul acestuia a început înaintarea și *Buller* în Natal. El depeșează, că a trecut prin munții *Biggars* și a sosit în fața localității *Dundee*, pe care a cuprins-o.

Știri mai noue vestesc, că deputația de pace a *Burilor*, care a fost în Europa, a sosit în America. Cei trei deputați au debarcat la *Hoboken*, unde au fost primiți de primarul și de o mulțime mare, în frunte cu musica. Ei nădăjduesc, că ocărnuirea *Statelor-Unite* va păși ca mijlocitoare între *Buri* și *Anglia*; dacă ocărnuirea nu va vrea, vor face apel la popor, ca să o silească. — Se vestește, că orașul *Mafeking* a fost cuprins de Buri.

Răscoală în Spania.

Nefericita Spanie, după-ce și-a pierdut în răsboiul cu Americanii cele mai frumoase colonii, acum e bătuită de răscoală. În Spania răscoalele sânt dese, de oare-ce sânt așitate parte de pretendenți la tron, parte de republicani sau de socialiști și anarhiști. Precum știm, în fruntea guvernului e acum conservativul *Silvella*. Opoziția a pretins reducerea armatei, ca să dispară deficitul din budget, dar *Silvella* nu s'a învoit, temîndu-se că tronul va fi răsturnat de socialiști. Astfel ministrul de finanțe, *Villaverde*, a pus dări noue pe fabrici, pe comercianți și industriași. Acestia au denegat plățirea și au provocat poporul la rezistență. Aceasta e cauza răscoalei, care a devenit sângeroasă. Guvernul a proclamat starea de asediu nu numai în *Valencia* și *Barcellona*, ci în toate patru provinciile catalaunice. Se zice, că guvernul e informat, că răscoala e așitată de *Carliști*.

Mai de nou s'au telegrafează din *Madrid*, capitala Spaniei, că răscoala s'a potolit, făcîndu-se liniște cu ajutorul puștilor gendarmerești și militare. Se pare că focul arde sub spuză și de aceea ocărnuirea e hotărîită, că dacă earăși vor începe turburările, s'iee cele mai aspre măsuri contra răsculaților, chiar suspendând (încetînd) constituția și legile.

Din toată lumea.

Din Statele-Unite.

În Statele-Unite din America s'a început agitația pentru viitoarea alegere a prezidentului republicei. În agitație se amestecă și chestia *Burilor*. În *Sioux-Falls* (*Dacota-sudică*) comitetul partidei populare a proclamat de candidat la presidenție pe *Bryan*.

Vălvăie lumea de noi
Că ne iubim amîndoi,
Ia las-o să vălvăiască
Numai neica să-mi trăiască,
Să vie noaptea pe lună
Să-i dau guriță de-a bună.

De ciudă și de mînie
M'a dat satu'n cătănie
Măndrele cui să rămăie,
Rămânè-re-ar cui vor vrea
Eu mă duc la roata mea.

De-i mort dracul l-a luat.

(Anecdotă populară).

În puterea nopții popa
De-un Țigan fu deșteptat,
Zicîndu-i să vină ndată.
Că *Danciu*, bîtrănu-i tată,
Dela cărcimă sosind beat,
E bolnav și zace 'n pat,
Tot cerînd în gura mare
Grijanie de mîncare,

Și de beut spovedit.
Popa iute s'a gătit,
Și fu gata de plecat
Ântăiu însă a 'ntrebat:
Ce vrea?... Ear' *Danciu* răspunse:
— »Vreau, părinte, ca să vii
Pân' la noi acuma 'ndată
Să-i dai ce vei ști, părinte:
Beuturi, mîncări del' sfinte,
Că vrînd el acum să moară,
Vrăcii de-este cere doară.
— »Bine bine; zise popa,
Ție pare-ți sau nu rău
După *Danciu*, tatăl tîu?
— »Cum de nu zău părințele!...
Pare-mi păcatele mele
Și tot ce am; tot aș da,
»Dacă l-aș pute scula.
De-i așa, așa să fie;
Dar' ce dai?... Nu cioară mie;
Ci bunului Dumnezeu,
De-o da ca să mai trăească
Încă cinci ani tatăl tîu?
— »Ce să-i dau?... Mai știu și eu..

Ia i-o da și lui acolea
Două sute de arginți.
— »Fie! Popa îi răspunse,
Eu trimit unul din sfinți
La Dumnezeu; ear' tu du-te
Și te 'ntoarce cât mai iute
Cu banii și pune-i coala!
Și popa i-a arătat
Un loc și l-a învățat
Când s'o 'ntoarce ce să facă.

Țiganu 'ntr'o fug'aleargă,
Și s'a 'ntors tot într'o fugă,
Cu toți banii într'o pungă,
Și în locul arătat
'I-a pus, și-apoi a strigat,
Cum fusese învățat:
— »Doamne, Doamne, am venit!
Eară popa, stînd pitit
În turn, cu glasul schimbat
Pe Țigan l-a întrebat:
— »Cine e?... Și ce poștești?
— »Sînt *Danciu* și aș vrea,
Dacă cumva s'ar putea,
Tatii tu să dăruești

Rușii în Coreea.

Din Yokohama se anunță, că Rusia ar fi cumpărat un întins teritor delat guvernul corean. Este vorba de un teritor lângă portul Tchinnan.

Rusia și Muntenegru.

Guvernul rusesc a urcat suma, ce o da ca ajutor anual Muntenegrului, dela 70 la 360 mii de ruble. Astfel puțin lui Nichita 'i-s'a făcut posibil a-și echipa 4 batalioane de pedestri și a le ține ca oaste stabilă.

SCRISORI.**Din Turda.**

— 12 Maiu n.

Joi în 11 s'a pertractat înaintea tribunalului din Turda un senzațional proces de *agitatie*.

Substratul acusei e următorul: Dl Nicolae Rusu, proprietar în Poiana, un bun Român, care a mai fost judecat la câteva luni temniță de stat tot în acuse naționale, la denunțarea unor netrebniți Români din Poiana a fost pus sub ucasă, mai întâiu pentru *lesa majestate*, care mai apoi, în urma unui decis al tablei s'a redus la un simplu delict în contra religiei, pentru-că în anii trecuți în ziua de 18 Aug. după sfârșitul liturgiei ar fi strigat cătră preotul că de ce pune *»fleadura«* de stindard pe școală și pe biserică, căci doară noi nu avem nimic cu niște regi păgâni.

Din toată denunțarea asta perversă a celor 3 Români slabi, anume: Dărăban Todor, Florea Todor și Ioan Rusu, de present *»invățator«* în Frata, numai atâta e drept, că în ziua Împăratului după sfârșitul liturgiei anunțând popa că peste 2 zile, adică în 20 Aug. e ziua *Sfântului Stefan*, o sărbătoare impusă prin lege, dl Rusu a zis:

»Așadară de aceea e *»flamura«* (și nu *»fleadura«* cum au denunțat-o cei trei perduți) pe biserică și școală? Nici nu știu de ce să sărbăm noi pe regele acela care n'are alt merit decât că 'i-a făcut creștini pe Ungurii păgâni. Noi Români am fost creștini și atunci și nu el ne-a încreștinat.

Pertractarea.

Pertractarea de ieri a avut multe momente interesante. Așa trebuie să amințesc că martorii cei mai mulți, poporeni

De trăit încă cinci ani,
Și-ți dau o pungă cu bani!...
— »Fie, fie; popa zise;
Fie precum dorești tu
Și-acum acasă te du,
Că afli pe tatăl tău
Sănătos, cum sânt și eu!...
Danciu iute a plecat
De-a dreptu-acasă prin sat;
După-ce 'ntăiu a lăsat
Punga, unde-î arătase
Popa. Și-ajungând acasă
S'a ciudit și s'a 'ntristat,
Căci pe Danciu 'l-a aflat
Mort în pat și înlemnit...
Din nou cioara s'a 'nciudit,
Ear' pe urmă a grăit
Necăjit și supărat:
— »De-î mort, dracul 'l-a luat;
Căci doară cu Dumnezeu
Mă 'nțelesei acum eu.
Și el tatii-a dăruit
Încă cinci ani de trăit.

din sat, s'au purtat destul de bine, depunând fasiuni conform adevărului și favorabile acusatului.

Denunțanții Tereban Todor și Florea Todor și-au susținut însinuarea și la pertractare și minunea minunilor, *tribunalul a preterat fasiunile unanime ale martorilor favorabili și a jurat pe cei doi denunțanți*, pe lângă tot protestul harnicului apărător Dr. Eugen Pătăcean, care 'i-a redus pe cei doi denunțanți la adevărata lor valoare scoțând în relief motivele urite ale denunțării lor: *»adecă ura personală și setea de răzbunare«*.

Urmasul lui grof Lázár.

Așa se vede, că pilda celebrului grof dela Alba-Iulia a aflat un vrednic urmaș în persoana mititelului subprocuror, care nu a putut scăpa ocazia binevenită pentru a-și câștiga merite patriotice și a-și netezi drumul spre înaintarea prin atacarea națiunii române.

Vezi Doamne, »grozavul« procuroraș s'a demis să ne dee lecții de patriotism și să ne acuse de nerecunoștință față de patrie. E un Maghiar neaș de altcum d-lui; îl chiamă *»Budowski«*.

Apărarea.

Pe cât a fost de grozavă în felul ei și de »provocător« politică ținuta procurorului, pe atât de deamănă și de calmă a fost apărarea dlui Dr. Pătăcean. 'I-a declarat dintru început procurorului, că în politisări nu se va demite cu d-lui, tocmai în aula justiției, ci mai virtos și lui îi aduce aminte de cuvintele lui Taar Lörincz din revista *»Hét«*, care se plânge că procurorii fac din toate politică din pur ștreberism în loc să se țină de a reprezenta numai punctul de vedere pur juridic.

Încolo a zdrobit argumentele debile a le acusei și a cerut absolvarea.

Acusa.

Aspră și neașteptată sentință a vestit tribunalul, care s'a basat mai mult pe motive psihologice și de oare-care preocupare față de ținuta bărbătească românească de până acum a dlui Rusu, decât pe dovezi positive. A fost condamnat la *patru luni temniță ordinară, 100 fl. amendă în bani și spesele de proces*.

Vă puteți bucura, suflete josnice și denunțanți vrednici de tot disprețul oamenilor de bine, căci v'ați ajuns scopul dorit.

Români din Poiana, vă feriți de societatea lui Dărăban Todor, Florea Todor și Ioan Rusu, căci s'au făcut vrednici de disprețul nostru al tuturor.

Raportor.**O producție frumoasă.**

Măgărei, Aprilie 1900.

În ziua de Sf. Paști, seara, harnicul invățator din Măgărei, I. Trif, a ținut cu elevii de școală »serată literară populară«, la care a luat parte mulțime de popor. Programul a fost mai presus de toate bine ales. Din el s'a putut vedea deosebita silință ce 'și-a dat-o dl Trif, nu numai de a desvolta în elevi încredere în puterile lor, ci de a da și poporului unele sfaturi și învățături folositoare în contra diferitelor păcate, ce tind a se încuibă tot mai mult în sinul lui. Așa în cuvântul de deschidere amintește însemnătatea și trebuința unei creșteri bune pentru formarea caracterului viitorilor fii ai neamului nostru și cu diferite exemple atât din istorie,

cât și din vieța de toate zilele le arată, că numai și numai cultura religioasă-morală e temelie ori-și-cărei națiuni.

Cântecul *»Vara«* a stîrnit în inimile părinților ascultători o deosebită bucurie.

Prin *»Cetirea tatălui cu copiii în familie«* le arată părinților, cum au ei să porceadă la povățuirea și învățarea copiilor lor în casa părintească.

Prin diferitele *»găcitori«*, cu a căror deslegare își băteau capul nu numai copiii, ci până chiar și ascultătorii, a stîrnit mult rîs nu numai pentru seara aceea, ci și pentru alte vre-o câteva zile următoare.

Prin *»Dialogul despre împrumut«* recomandă poporului respective țeranilor români munca și diligența, și descrie în colorile cele mai negre tristețile urmări ale împrumuturilor neprecutate, fie acestea dela Jidani, fie chiar și dela bănci.

În *»Punga mea«* caracterizează pe bogatul prost și fără de carte, pe care îl înșală și cel mai de rînd om cu carte.

În dialogul *»Despre beutură și fumat«* combate prada ce se face cu beuturile spirituoase și cu tăbacul, ca unele cari nu pot aduce alte urmări, decât numai ruina averei și a sănătății. În locul acestora recomandă ocupațiunea cu economia de vite, pământ și stupărit.

Cântecul *»Plângerea unei floricele«* a plăcut foarte mult.

Prin dialogul *»Despre lux«* combate luxul, ca pe un ce, care nu poate aduce omului nici un câștig, ci numai pagubă și sărăcie lucie.

Și în fine, prin cântecul *»Zorile frumoase«* a încheiat serata literară-poporală. Cântecul a fost bine executat și demn de toată lauda.

După producțiune teologul I. Holgera prin cuvinte potrivite și bine alese laudă prestațiunile tinerelor mlădițe, laudă diligența și străduința dlui Ioach-Trif și mulțumește poporului pentru bunăvoința ce o a avut de a participa într'un număr așa de frumos la această serată literară-poporală. Îl roagă ca cele văzute și auzite aici, să le pună bine la inimă și de câte-ori vor ajunge în ispită să-și aducă aminte de povețele din astă-seară, ca bine să le fie atât lor, cât și fiilor lor.

Mulțumiți sufletește de cele întemplate, poporul s'a depărtat liniștit pe la 9 ciasuri spre casă, rugând pe atotbunul D-zeu, ca să dăruiască zile îndelungate harnicilor lor conducători.

Un cioban.

— Vezi ilustrația. —

Pentru o însemnată parte a Românilor nu e vieță mai plăcută ca vieța de cioban, în codrul și pe câmpia verde și în libertatea dăruită de D-zeu oamenilor. Și apoi earăși ciobanul nu are mai drag nimic ca fluierul seu, poate numai oițele, ce le păstorește. Prin fluier își arată el veselia și durerea sufletului seu, cântând din el hore vesele sau doine de jale. Ilustrația de alături ne înfățișează un astfel de cioban, cântând din fluier.

Un cioban.

PARTEA ECONOMICĂ.

Îngrijirea vițelilor mici.

Între animalele de casă putem zice că vaca bună este una dintre cele mai folositoare. Ea ne aduce trei folosuri însemnate. Trage în jug, ne dă lapte nutritiv și vițelași, de oare-ce vaca bine îngrijită fată în tot anul. Folosul dela ori-care animal, cu atât e mai mare, cu cât stăpânul îl îngrijește mai bine.

Îngrijirea bună mai ales se recere la animalele tinere, în vîrsta cea mai fragedă. Eu de astă-dată voesc să trag luarea aminte a iubitorilor cetitori ai acestei prețuite „Foaia Poporului”, asupra îngrijirii și creșterii bune a vițelilor mici.

Vițelii până sînt de 6 săptămîni ar trebui să sugă regulat de trei-ori pe zi, și încă cam jumătate laptele vacii, adică din două țite. Dar vacile fată și în așa timp, că nu totdeauna poate fi adusă vacă acasă la amezii la vițel, ba când primăvara e ostenită, trăgînd la plug departe de sat, are lipsă neîncunjurată să se odihnească baremi la amezii.

În cazul acesta dacă voim să nu flămînzească tare vițelul, ca să nu se oprească în creștere, ne ajutăm astfel: din laptele muls dimineața, punem la o parte cam o 1/2 litră, mai tîrziu o litră, îl păstrăm în loc răcoros să nu-și peardă din dulceața naturală, apoi la amezii punem laptele în o sticlă (glaje) cu grumazul cam neted și nu tare larg, prinzînd vițelul mic, acesta are datina a suga degetul omului, presupunînd că va veni lapte ca din țita vacii, deci când suga vițelul degetul omului, pe lângă deget cu leacă de istețime punem aproape la limba lui și grumazul glajei cu laptele, și dacă a simțit laptele neîncetat suge pînă ce gată din glaje.

Dacă din întemplantare la început nu ar voi vițelul să sugă degetul și glaja, atunci una sau două zile îi turnăm în el laptele cu sila. Firește, că așa e lucru cam neplăcut și se pradă și din lapte,

dar totuși trebuie în cas de lipsă a proba și așa.

Dar cei mai mulți vițeli dela 3 zile încolo de obicei sug degetul și glaja, așa că la săptămîna cu greu te poți apăra de vițel, după ce a gătat laptele din glaje.

Dela trei săptămîni înainte dedăm vițelul a mânca fărături de pâne, coji moi și puțin sărate, firește mai întăiu cu puterea îi băgăm în gură de vre-o câteva-ori, ba e bine să-l deprindem a mânca mai ales tărîțe, dacă dăm și la vacă sau la alt vițel mai mărșor. Așa prin esemplu se încearcă să guste din ele, cari sînt foarte nutritoare pentru stomachul lui slăbuț.

Dacă a trecut de șese săptămîni e destul să sugă și numai de două-ori pe zi, dar atunci începe a mânca și nutreț, îi place mai bine uscat ca verde. Dacă vițelul este de primăvara, de regulă pe când începe a mânca crește luțerna și trifoiul. Cea dintăiu mai ales, nu ar trebui să lipsească nici dela economul cu mică ogradă, care are baremi un vițel sau câțiva purcelăși la casă. Fără luțernă în apropiere este mai cu neputință a ave la îndemână totdeauna nutreț bun pentru vițeli, ba încă cât de mare lipsă este a da și vacilor, când nu vin hrănite dela pășune, ori când le purtăm în jug.

Fiind vorba de nutrirea vițelilor cu ierburi, și pentru acestia este cu mult mai nutritoare luțerna (lutăra) a o da vestedă, decât numai de atunci cosită, adică e bine care s'a tăiat azi a o da mâne, o mîncă mai cu poftă, nu conține atîta umezeală și bălegarul este mai virtos.

Am văzut multe femei dintre cele mai harnice, cari neavînd luțernă ori alt soi de iarbă la îndemână, prin luna Iulie și August, se nisuesc a-și nutri vițelii cu costreia, ce după săparea a doua a cucuruzului în timp ploios a crescut prin ogrăzi. Asta încă pînă este crudă ar fi nutritoare, dar numai atunci dacă baremi o zi caldă este pusă la soare, ca zama cea multă nesănătoasă din ea să

aburească. Costreia la mulți vițeli tineri așa le-a stricat stomachul încât de aci le-a urmat pierirea.

Pe lângă luțernă, trifoiu și alt nutreț în toată ziua trebuie dat vițelului cât de puține tărîțe, coji muiate și presărate cu puțină sare, și să nu ne uităm și de un vas cu apă.

Privitor la supt, unde sînt mai multe vaci cu lapte, laptele nu se poate valora destul de bine, adică fiind departe de oraș și de tovărășiile pentru vinderea laptelui, în acel cas e cu sfat a lăsa jumătate laptele, adică două țite regulat pentru vițel, căci acela nu merge în daună. Laptele este o hrană care putem zice că nu se poate înlocui pe deplin cu nimica; dacă pe lângă nutrețul amintit ajunge vițelului și lapte, atunci să desvoaltă, crește frumos și în puțin timp ne vedem cu vițeli mari și mândri, apoi și tineri, din cari mai tîrziu să aleg boi de mare preț.

Oamenii cari au câte o vacuță sau două, și nu sînt în stare a ține vițelii să ajungă la vîrsta de 5—6, ani înțelepțește fac dacă vînd vițelii când au împlinit un an, căci atunci se plătesc mai bine, și nu sînt espuși la multe pagube cu creșterea lor.

Cunosc mulți plugari, cari fiind mai ales în locuri aproape de țirguri bine cercetate, se fericesc foarte, ținînd 3—4 vaci, dela cari cresc vițeli frumoși și vînd primăvara părechea cu 90—100 fl., din cari își susțin familia și acoper greutatea pe un an întreg.

Acești economi cari voesc să ajungă vițelii lor la așa preț bun, grijesc bine anul întreg de ei. Aceasta nu-i lucru așa greu, căci unde nu este câte un bîtrîn, care să grijească și de casă, acolo și pruncii, dacă îi dedau părinții și îi îndeamnă, cu plăcere grijesc de vițelași; apoi econoamele bune așa nu-și uită de vițeli, chiar ca și de pruncii.

(Va urma).

Banca de asigurare — „Transsylvania” din Sibiu.

— Starea băncii în anul 1899. —

La 15 Aprilie s'a ținut adunarea gen. a băncii de asig. „Transsylvania”. Din raportul anului de gestiune 1899 prezentat adunării de cătră direcțiunea băncii estragem următoarele: Venitele de premii în branșa asigurărilor, contra pericolului de incendiu, după detragerea premiilor stornate în decursul anului s'au urcat la 128.756.56 fl., arătînd deci un spor de 4065.41 fl. față de anul precedent.

Suma asigurată s'a urcat la aproape 32 milioane florini, și din întreaga valoare asigurată au fost 65 procente edificii sub coperiș solid.

Daunele au fost, atât cu privire la număr, cât și la mărimea sumelor de desdaunare, mai mici ca în anul 1898. După detragerea părților reasigurate per 11.703.87 fl. rămîn 27.117.63, fl. respective după detragerea speselor de evaluare 28.864.82 fl. în contul propriu al institutului, deci cu 20.326.90 fl. mai puțin ca în anul precedent.

În nex cu comunicatul referitor la gestiunea secțiunii pentru asigurarea de foc direcțiunea observă încă, că împărțirea raionului agenturii principale din Arad prin crearea unei agenturi principale în Timișoara s'a dovedit de corăspunzătoare, ba este îndreptățită speranța, că deși raionul agenturii din Arad s'a redus simțitor, scăzând în urmare și spesele de administrare, totuși aceasta va reuși în timpul cel mai apropiat a arăta venitele vechi de premii.

În toamna anului 1899 s'a întocmit și în Budapesta o agentură generală pentru comitatele Pest-Pillis-Solt, Jász-Nagy-Kun, Szolnok, Esztergom, Komárom, Hont, Nograd, Fehér și Veszprém, despre activitatea căreia se va raporta în anul proxim. Cu considerare la timpul scurt a sustării acestei agenturi și cu privire la starea nefavorabilă a referințelor economice nu s'a putut prezenta acum acest raport, ceea-ce se justifică mai ales prin împrejurarea, că se întimpină o concurență însemnată, care pe nici un teren nu lucră atât de desastroas ca pe cel de asigurare.

În bransa asigurărilor asupra vieții au intrat 1127 oferte despre 1,007.269 fl.; La acestea adaosă situația cu finea anului 1898 și după detragerea ofertelor respinse, polițelor espirate prin casuri de moarte, sistate din cauza nesolvirei premiilor, rezultă cu finea anului 1899 un stoc de 6090 polițe despre un capital asigurat de 4,297.477 fl. față cu anul precedent, rezultând o creștere de 601 polițe despre 427.583 capital asigurat. Venitele de premii s'au urcat la 149.603.56 fl., arătând un spor de 15.362.87 fl. față de anul precedent. Venitele de interese au fost de circa 30,000 fl., cu 3853,70 fl. mai mari ca în 1898. Mortalitatea a fost într'atât mai puțin favorabilă, încât suma de asig. solvită a fost cu 2132.27%, fl. mai mare, ca cea așteptată după tabelele de mortalitate.

Esaminând bilanțul aclus raportului, găsim fonduri de rezervă de premii, fond de pensiuine și de garanție în sumă totală de 680,000 fl., din care 490.000 fl. sunt plasați aproape numai în scrisuri fonciare și în edificiiile proprii de prima clasă, ear' restul în împrumute pe polițe de asigurare proprii, cambii etc. În fine spre a arăta venitul curat al acestei bănci, care în urma modului tehnic în care trebuesc compuse bilanțele de asigurare nu ese așa evident la iveală, ca la băncile de credit, vom indica, că după dotarea rezervelor proprii de asigurare cu 20.424.19 fl.; după interesele capitalului de fondare de 11.327.35 fl. și după augmentarea fondului de pensiuine și garanție cu 12.000 fl. la olaltă 43.751.54 fl., mai rezultă un escedent de 5785.49 fl. în ambele secțiuni, deci venitul curat al anului 1899 este de 49.537.03 fl., un rezultat acesta deosebit de favorabil, care ne dă convingerea unei consolidări ferme și a unui viitor frumos al acestei singure bănci de asigurare indigene, care ca și în trecut și acum în prima linie este condusă de principii solide, având de țință satisfacerea echitabilă a clientelei sale și consolidarea forțelor sale economice pe base sigure. **Elba.**

Despre prețurile fixe.

Te prinde groaza când ești silit a intra în cele mai multe prăvălii, cu deosebire în prăvăliile de vestminte și în unele din cele de textile. Și eată de ce: Trebuie să te tîrguești și țigănești atâta, de par'că ești într'un tîrg de cai, unde-s numai Jidani și Țigani. Negustorul îți cere niște prețuri de te îngrozești. Ear' dacă vede că lași marfa din mână și vrei să te departi, îți ține calea: Ce dai? Tîrgul n'are supărare! Acum e acum! Nu știi ce să imbii, că te temi numai decât de înșelăciune. Deci mai cauți odată marfa și cugeți: oare să-l imbii cu 1/2, din ceea-ce a cerut? Mai stai pe cumpene, mai cerci marfa și în urmă-l imbii cu un preț. Se face a-ți lua marfa din mână foc de supărat, dar' de vede că vrei să eși și nu imbii mai mult, îți ține calea, bate din gură de te dor urechile, lasă din preț ceva, apoi ear' ceva și în urmă 'ți-o aruncă în spate. Ești cu marfa, dar' și cu inima turburată, că te temi de înșelăciune. Și să fii sigur, că înșelat umbli în cele mai multe rînduri de astfel de negustori, cari cer două prețuri.

Cu totul altcum este unde sînt prețurile fixe, adecă statorite, și sînt puse cu scrisoare pe marfă, cât le poate ceti ori-cine. Acolo fie-cine vede marfa, îi vede prețul, își chibzuește punga și cumpără după-cum îi este puterea. Aci cumpărătorul intră voios și ese bucuros, căci nu se teme de nici o înșelăciune. Și eu cred că la astfel de negustori le merge mai bine și le este mai ușor, că nu-s siliți a bate toată ziua din gură. De dorit ar fi deci, ca toți articlii să aibă prețuri fixe, după-cum au articlii de consum: pânea, făina, carnea, slămina, șunca, brânza, vinul, berea și altele. Cu acesti articli nime nu tîrguește, ci întrebă: cât e prețul? Și plătește.

Oare nu ar fi mai bine dacă toți negustorii ar face astfel? Eu cred că da!

O nouă bancă românească.

— Chiorana în Șomcuta-mare. —

Prospect

pentru înființarea unui institut de credit și economii în Șomcuta-mare, sub numele »Chiorana«.

1. Scopul societății este a desvolta spiritul de economisare și a procura locuitorilor de toate clasele, cu preferința poporului țeran agricol, creditele trebuincioase.

2. Societatea se înființează pe durata de 90 ani, cu un capital de 100.000 coroane, care se împarte în 1000 de acțiuni de câte 100 coroane.

3. Subscrierea acțiunilor se încheie cu ziua de 1-a Iulie 1900 st. n.

4. La subscrierea acțiunilor sînt a se depune 10% din valoarea nominală a acțiunii, adecă după fiecare acțiune câte 10 coroane; la 30 de zile după adunarea generală constituantă 10%, — și la 60 de zile după adunarea generală constituantă eară 10%; restul capitalului de acțiuni se va solvi în urmarea provocărilor direcțiunii, însă provocarea nu poate urma în rate mai mari de 10% și în perioade mai scurte de două luni de zile.

5. La subscriere după fiecare acțiune este a se solvi 2 coroane ca contribuire la spesele de înființare.

6. Membrii fundatori își susțin dreptul de-a alege prima direcțiune pe cei 3 ani dintăiu (§ 183 legea comercială).

7. În cas când s'ar subscrie mai mult de 1000 acțiuni, reducțiunea se va efectui așa, că dela fiecare acționar, care a subscris mai multe acțiuni se va detrage câte una acțiune și această procedură în cas de lipsă se va repeta, până-când va fi redus numărul acțiunilor la 1000, în cas dacă ar trebui detrage mai puține acțiuni, decât face numărul acționarilor, atunci va decide soartea. *Adunarea constituantă însă poate decide și ridicarea capitalului social până la suma subscrisă.*

Dat în Șomcuta-mare, la 16 Aprilie 1900.

G. Pop de Băsești, proprietar în Băsești.	Elie Pop, Inv. pens. și propr.
Dr. Suciu, director la banca »Sălăgeana« în Jibău.	Ioan Nistor, adm. off. protop. din tract. Mireșului.
Ioan Serb, protopop.	Nicolau Nilvan, advocat și proprietar.
August Dragoșiu, proprietar.	Dr. L. St. Pokol, adv. și posesor.
Vasiliu Murășlan, preot, și proprietar.	Gavril Dragoșiu, not. cerc. și proprietar.
Ioan Coza, preot și proprietar.	A. Cosma, director la banca »Silvania« în Șimleu.
Vas. Dragoșiu,	Teodor Blaga, inv. și proprietar.

SEFATURI.

Copiii și beuturile spirituoase.

Profesorul și consilierul Nothnagel s'a exprimat cătră un pacient, că de aceea sînt oamenii din timpul de acum așa de nervoși (supărăcioși), fiindcă consumă din cale afară prea mult alcohol, care după-cum se știe, are o înfrînță foarte mare asupra întreg organismului omenesc.

Ce se ține de copii, numitul profesor recomandă, ca până la al 14-lea an să nu li-se dea de loc rachiu, vin sau bere, ear' cafea și theă să nu li-se dea asemenea de loc sau numai în măsură foarte mică. Abținerea dela beuturile alcoolice, va face ca copiii să prospereze mai bine și să fie cu mult mai sănătoși nu numai trupește, ci și sufletește.

Suptul vițelilor.

Este îndeobște cunoscut, că cu cât se lasă vițelilor lapte mai mult, cu atât se pot aceia desvolta și crește mai ușor și mai repede. Timp de două săptămâni după fătare, vițelii trebuie să se lase să sugă de câte cinci sau chiar șese ori pe zi, ear' până la două luni se pot lăsa apoi numai de câte trei ori pe zi. Înainte de supt trebuie dat vitelor câte puțină făină de cucuruz sau mălaiu mărunt cu sare, prin care laptele devine mai gustos și mai ușor de mistuit. Până la vârsta de două luni, nu e cu sfat a da vițelilor și nutreț uscat. Peste tot nutrețul verde le strică la vițelii, pentru-că din acela se pot călbeji sau pot căpeta așa numitul »foale de paie«, care apoi îi trage la pământ și să strîmbă de spinare. Cel mai bun nutreț pentru vițelii tineri, după-ce încep a mânca, este fânul vechiu. Otava încă nu se prea recomandă, fiindcă se prea îngrașă de ea.

Când vrei să cumperi un cal bun.

Du-te la grajd și bagă de seamă, că calul sănătos la cea mai mică mișcare își ascute și mișcă urechile, pe când cel bolnav stă cu capul plecat și răzimat de iesle și cu ochii pe jumătate închiși. După aceea apucă calul de gât și strânge-l puțin ca să tușească. Bagă-i degetul în urechi, căci cel sănătos se lasă fără sfială, pe când cel bolnav nu prea suferă. Prinde-i picioarele și ciocăne cu o peatră în copite, ca să vezi se lasă la potcovit. Aleargă-l puțin, ca să-i poți observa mersul și dacă nu cumva are suspin. Prinde-l și la trăsura ca să poți vedea cum trage la ham.

Smochinele ca doftorie.

Poate mulți nu știu, că smochinele sunt o bună doftorie contra mistuirii neregulate. Medicii din Constantinopol recomandă mănecarea smochinelor contra colerei, de oare-ce această boală provine mai întâiu din neregulata mistuire. Smochinele mai sunt bune și pentru persoanele, cari tușesc sau sunt aplecate spre oftică. Ca doftorie esternă încă sunt bune smochinele. Anume pentru umflături de vine, precum și umflături provenite din durere de dinți, se ferb smochine în lapte, se taie în două și astfel se pun pe locul umflat.

Tăvălitul cailor.

Când asudă caii după oboseli mai mari, după-ce se desprind și au loc potrivit, îndată se tăvălesc. Tăvălitul se privește ca și când s'ar scâldea. Caii se tăvălesc, parte pentru-că sudoarea îi mănecă la piele, parte pentru-ca să se răcorească. Tăvălitul se mai privește astăzi de către veterinari și ca o cumpănă pentru măsurarea stărei sanitare a cailor, de oare-ce s'a constatat, că caii bolnavi nu se tăvălesc.

În Egipt, unde căldurile sunt mai mari ca pe la noi, este introdus în regulamentul ostășesc, ca la o anumită oră din zi, îndeobste după exercițiile mai obositoare, ostașii să iee șelele și frânele dela cai, ca acestia să se poată tăvăli în năsip. Caii, cari nu se tăvălesc, se vizitează îndată de către veterinarul mi-

litari, pentru a se constata felul boalei de care pățimesc. S'a constatat, că caii cu prilejul tăvălitului sunt de tot prietenoși, ca și oamenii când se scaldă, așa că se lovesc chiar cu picioarele unii de alții și totuși nu se mușcă sau lovesc.

Vasele pentru mulsul laptelui.

Vasele de lemn pentru mulsul laptelui sunt ce-i drept mai ieftine ca cele de pleiu, dar' au acea scădere însemnată, că având lemnul pori mai mari ca metalul, pot intra în aceia rămășițele laptelui, care în cele din urmă se înăcresc acolo și astfel pot să lățească acea înăcrire și în laptele cel proaspăt. Afară de aceea în vasele de lemn nici laptele nu se poate răci așa curând ca în cele de pleiu. Din aceste considerațiuni, vasele de pleiu, au început a ocupa în timpul din urmă tot mai mult locul celor de lemn.

Știri economice.

Starea sămănăturilor. La noi în țară peste tot roada pământului se arată îndestulitoare. Grâul peste tot e frumos; în unele locuri e cam rar și buruienos. În părțile Ardealului este mai bun ca pe șesul Ungariei. Sămănatul de primăvară e aproape de sfârșit. Pomii și viile se arată destul de mulțumitor.

În *România*. Grâul de toamnă este frumos și pe unele locuri de tot frumos. Grânele de primăvară nu făgăduesc prea bună roadă. Cucuruzul s'a putut sămăna numai după Paști. Ovăsul promite a fi destul de bun. Rapița va da o recoltă neașteptat de bună.

În *Țeara-Nemțescă* (Germania) recolta se desvoaltă destul de bine. Rода din anul acesta, cu toate aceste se crede că va fi mai slabă decât în anul trecut, — dar' la tot cazul mai bună ca în anii precedenți.

În *Rusia* încă se așteaptă roadă bună, — afară de unele districte în care roada este cam slăbuță.

„**Reuniunea agricolă din comitatul Sibiu** va ține întrunire agricolă în comuna Deal Duminecă (27 Maiu st. n.).

Vânzare de tăurenciu. Subscribul comitet central pune în vânzare între condițiuni modeste *tăurenciul rassă curată »Pinzgau*, ce 'i-s'a pus la dispozițiune, conform învoielei încheiate, de membrul Reuniunii dl *George Bratu*, econom și fost primar în *Tilișca* (nr. casei 508), tăurenciu din prăsila vișelei »Pinzgau», ce s'a dăruit de Reuniune la anul 1897. După-ce dorința noastră este de a dăruia altor membri cu locuința în alte comune vișele de prăsilă rassa »Pinzgau», bucuros am da tăurenciul în schimb pentru o vișea de aceeași rassă. Tăurenciul este fătat la 23 Martie n. c.

Cei-ce doresc a cumpăra tăurenciul, sau a ne da în schimb o vișea — să se adreseze subscribului comitet până la **20 Maiu n. c.**

Tăurenciul se poate vedea la dl *George Bratu* în *Tilișca* (lângă Seliște).

Sibiu, 10 Maiu n. 1900.

Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu».

Dem. Comșa, V. **Tordășianu,**
președinte. secretar.

Tirguri de vite. Conform datelor oficiale, în luna *Martie* au fost în țeara întreagă 369 tirguri.

La aceste tirguri au fost minate 419.669 vite cornute, 222.813 cai, 17.115 oi și 101.015 porci.

S'au vândut peste tot 142.350 vite cornute, 52.682 cai, 4899 oi și 42.109 porci.

Mai multe vite cornute au fost minate la tirgurile din *Odorheiul-săcuiesc*, *Sighetul-Marmației*, *Ibașfalău* și *Bistrița*. Cai mai mulți la tirgurile din *Timișoara* și *Zombor*. Oi mai multe la tirgul din *Kis-Kun-Halas* (Ungaria), și porci la *Papa Szatmár-Németh* și *M.-Vásárhely*.

Giamurile (ochii de fereastră), după-cum se vestește din *Praga*, se vor scumpi foarte mult. Fabricanții de stilcă așa au hotărât, că urcă prețurile cu cel puțin 50% (adecă cu jumătate cât au fost).

De ce nu se arată călugărilor ângerii?

Un ficior de împărat era hoț mare.

Umblând el mult prin cea lume își mai adăose doisprăzece ortaci, cu cari în toată vieța numai omora oameni: nu ca mine, ori ca tine, ci de cei bogați, în mănecări scumpe îmbrăcați și în haine de fir îmbrăcați. Și dacă prăpădiră pe toți cei cu avere, dela o vreme începură a se da și după de cei mai calici.

Trăia pe vremea aceea un călugăr tare cu frica lui D-zeu, care își petrecea vieța numai în rugăciuni. Ângerul Domnului îi aducea pe zi odată, la ameazi de mănecare.

Cum am zis: după-ce hoții nu mai aveau pe cine să omoare dintre cei cu avere, s'au hotărât să omoare pe călugărul de care pomeniu. Dar' căpetenia lor, ficiorul de împărat, s'a spălat pe brânci — ca oare-cândva *Pilat* — să nu

fie vinovat. Și când se porniră hoții pe cale, pe cărare către mănăstirea cea mare — unde locuia călugărul — el, căpetenia, murî, așa ca din senin.

D-zeu de bucurie, că s'a spălat de vinovăție, nu vrea să-l lase în focul de veci, ci repezi o ceată de ângeri după sufletul lui. Pe ceialalți era să-i deo cu trup cu tot în iad.

Fiind și el. învăluit cu prinderea sufletului, ângerul întârziă o zi, de nu-i duse de mănecare călugărului,

A treia zi, când îi duse, călugărul se apucă cu gura de el și începă a-l blagoslovi nemțește și-i zise:

— Trebuia să mai întârzi o zi, pe tăcute, cu frumosul, c'apoi mă aflai lat de foame. Pe unde ai poticălit, de n'ai venit ieri la mine?

— Uite și uite, zise ângerul, vre-o câțiva inși am fost să scăpăm sufletul unui păcătos dela muncile iadului.

— Hm!... Dar' când o să mor eu, câți inși o să-mi veniți după suflet?

— Eu singur.

— Cum așa?... El încărcat de păcate, eu robul lui D-zeu... Apoi la adecă, tot el mai vrednic, mai cinstit, mai îngrijit... și mai omenit?

— Așa ar fi, călugăre, dar' tocmai din păcatele lui îi apucară dracii sufletul trăgându-l spre curțile lor, de numai o grămadă am fost în stare să-l scoatem, dar' de d-ta cine s'o acăța?

— Ba du-te, ângere, în treaba ta, mănecare nu-mi mai aduce, la mine n'ai ce mai căuta, — zise călugărul îndesat.

Ângerul s'a rușinat, și eșind dela călugăr, nu-i mai veni înapoi.

De atunci, zice-se, nu se mai arată călugărilor ângeri, dar' nici pe călugări nu-i doare capul de ei.

(Auzită în *Varșandul-Glulel*, dela *Teodor Cerdog*, econom).

Tren accelerat. Dela prima Maiu comunică un al doilea tren accelerat între Budapesta—Teiuș—Piski—Arad.

Un tren uriaș circulă de câtă-va vreme pe linia centrală între New-York și Albany (în America). Din toate trenurile este cel mai lung, căci are 366 $\frac{1}{2}$ metri fără locomotivă și tender. E compus din 16 vagoane cu o greutate totală de 639.700 chlgr. Trenul este tras de o singură locomotivă cu zece roate și face distanța de 230 chlm. dintre cele două orașe în 3 $\frac{3}{4}$ ore, adică cu o iuțeală mijlocie de 70 chlm. pe oră.

Camera comercială din Brașov face cunoscut, că dela comanda districtului III. gendarmeresc din Budapesta este scris concurs pentru furnisare de articli de echipament. Condițiunile concursului se pot afla în biurul numitei camere

„Román pénzintézetek magyarországbán 1898-ban“ (Institute de bani române în Ungaria în 1898). Sub titlul acestă a apărut zilele trecute în tipografia ziarului »Budapesti Hirlap« din Budapesta o mică broșură de 4 pagini espedată, precum aflăm, la toate ziarele din țeară cu rugarea de a lua notiță despre aparițiunea ei (»szives fölemlítés végett«). Broșurica aceasta retipărită după revista »Magyar Gazda« se ocupă cu organizațiunea noastră economică-financiară și arată pe basa »Anuarului financiar și economic pe 1898« de Petra Petrescu, numărul, și în sume generale capitalul social, rezervele, depozitele spre fructificare și profitul net al băncilor noastre. Ca o aparițiune foarte interesantă se reținează faptul, că băncile noastre s'au nisuit a intra în legătură unele cu altele, întrunindu-se în 1898 în conferența cunoscută, ale cărei enunțațiuni se reproduc esact. Pe pagina 3—4 se reproduce în întregime »tabela statistică« dela finea »Anuarului financiar și economic«. De încheiere se spun următoarele: »Este incontestabil că conducerea institutelor valahe constituie garanția înfloririi lor, și noi regretăm foarte mult, că inteligența maghiară din Ardeal, cu care, în ce privește numărul și vaza, inteligența română ardeleană d'abia se poate compara, nu poate ajunge acolo unde au ajuns Valahii desconsiderați. Noi nici centrala asociațiunilor anunțată cu mare alaiu nu suntem în stare să o creăm în Cluj. Ca-și-cum cu moartea contelui Bethlen András ar fi dispărut din noi ambițiunea gata de acțiune«.

Precum vedem, cei dela »Magyar Gazda«, ca să împinteneze pe conaționali lor de activitate ne aduc ca exemplu pe noi »Valahii desconsiderați«, la cari privesc cu oare-care invidie, căci vedem fapte, nu numai vorbe. Pentru-ca apelul de sus la adresa inteligenței maghiare să fie mai cu efect, vom adăuga, că, conform ultimului »Anuar al băncilor române« apărut la începutul anului curent, numărul băncilor noastre s'a sporit la 73, și că unele din conclusele delegațiunei băncilor s'au pus deja în lucrare încă în 1899.

Cărți potrivite pentru bibliotecile populare.

(Urmare și fine).

Științele naturale.

Baras Iuliu. Minunele naturii. București. St. Sava, 1852, 3 volume.

Gastinau. Geniile științei și industriei (biografii). »Biblioteca pentru toți«. (nr. 91), 32 fileri.

Huxley Th. Noțiuni asupra științelor (traducere). »Bibl. p. toți«, (nr. 41), 31 fil.

Istrati C. Dr. Chemia populară. București, 1892, 2 cor. 40 fil.

Xavier de Maistre. Călătorii împrejurul odăii mele. »Bibl. pentru toți« (nr. 22), 56 fileri. — Minunile universului. »Bibl. p. toți«. (nr. 67, 68 și 69), 96 fil.

Putlicz. Ce povestește pădurea. »Bibl. p. toți«, (nr. 86), 32 fil.

Stamati Const. Ciurea. Istoria unui țințar. Cernăuți. 1892. Tip. Eckhardt.

Urechia V. Dr. Dușmanii nostri. »Bibl. p. toți«. (nr. 46), 32 fil.

Morand. Introdere la studiul științelor fizice. »Bibl. p. toți«. (nr. 112 și 113), 64 fileri.

Medicină, igienă.

Bianu V. Dr. Igiena omului după etate și în special igiena primei copilării. București, 1894.

Cătană G. Omul (noțiuni de anatomie). Gherla, 1893, 90 fileri.

Codrescu C. Dr. Compendiu de igienă generală și aplicată. Bârlad, 1880.

Crăinicean Dr. Higiena țeranului român, carte premiată de »Academia Română«. București, 1897.

Elefterescu Em. Dr. Igiena populară, Caransebeș, 1892.

Erdélyi St. Dr. Necroscopul român, un vade mecum pentru vizitarea morților. Oăștie, 1897.

Felix I. Dr. Igiena elementară pentru școalele primare. București.

Fătu An. Dr. Manual de medicină practică populară. Iași, 1881.

Fiala L. Dr. Cunoștințe igienice populare după Dr. Hoeber. București, 1896.

Hippolte-Meunir, trad. de **Dimi-triade C.** Doctorul poporului. București, 1873, ed II.

Istrati Dr. O pagină din istoria contemporană a poporului român dela țeară.

Ioanescu-Buzău Dr. Micul magazin de medicină populară. București, 1892.

Kneipp Seb. Cura de apă rece. București, 3 cor. 50 fil. — Sfaturi pentru copii București, 8 cor. 50 fil.

Manolescu N. Dr. Igiena țeranului român, carte premiată de »Academia Română«. București, 1897.

Neagoe St. Dr. Despre pelagră.

Păunescu Ch. Dr. Elemente de igienă publică și privată. Ploiești, 1879, 2 c.

Poppescu N. Dr. Takeanu. Elemente de igienă individuală și cosmică. Galați, 1881.

Severeanu C. D. Dr. Medicină populară, povețe date mamelor de familie, infirmierilor etc. București, 1880, 3 cor.

Stoica Simeon. Dietetica populară-Brașov. Tip. Murășan, 1 cor. 70 fil. — Higiena copilului, carte premiată de »Asociațiune« Sibiu, 30 fil. — Tractatul boalelor acute infectatoare. Sibiu, 1891, 2 cor.

Volcinski I. Dr. Moșitul, manual pentru moașe. Cernăuți, 1883.

Vuia G. Dr. Higiena populară cu privire la țeranul român. Orșova, 1888. ed. II, 2 cor.

Literatura economică.

Albani Nicolae. Prăsirea rațională a galițelor. Făgăraș, 1884, 1 cor.

Alexandrescu Dum. Cele mai principale boale de animale și vindecarea lor. București.

Aluș G. Societăți de cumpătare. Sibiu, 1898. Soc. »Tipografia«, 1 cor. 40 fil.

Aurelian P. S. Manual de agricultură pentru clasele primare, 1 cor.

Avram N. Despre legume. Arad, 1880. 1 cor. 68 fil.

Baciu I. Îndreptar practic în economia rurală. Sibiu, 1895 Soc. »Tipografia«, 1 cor. 50 fil.

Baiulescu B. Meseriile între Români. Sibiu, 1884, 1 cor.

Bărbulescu E. Instrucțiune în afacerile dărilor de beutură, consum și vânzare pentru vin, bere, carne, etc. Timișoara, 24 fil.

Brote Eugen. Ținerea vitelor. Sibiu. Soc. »Tipografia« 24 fil. — Trifoiul. Sibiu. Soc. »Tipografia«, 24. fil.

Comșa Demetriu. Pomăritul cu deosebită privire la grădina școlară. Sibiu, 2 c.

Cornea Basiliu. Veterinar de casă pentru vite, cornute, oi capre și rimători. Gherla. Tip. diecesană, 1 cor. 60 fil.

Cuza A. C. Meseriașul român, 2 cor. 20 fileri

Degan Augustin. Curs de stupărit. Sibiu, 1887, 1 cor.

Dimian Constantin. Stupăritul. Brașov, 1897, 2 cor.

Dopp Elie. Comasările. îndreptar practic. Sibiu, 1885, 80 fil. — Economia agriculturală și despre poliția rurală. Budapesta, 1894, 80 fil. — Economia domestică (curs elementar pentru cl. IV. prim) București, 1892, 1 cor. 20 fil.

Georgescu Ioan. Cartea plugarilor. Gherla. Tip. »Aurora« 50 fil.

G. U. P. Influența buneistării materiale. București, 1885, 2 cor. 40 fil.

Halip G. Vinuri din poame. Cernăuți, 40 fil.

Maior G. Dr. Agricultura (Agrologia, Fitotechnia și Zootechnia). Brașov și București, 21 cor.

Moga V. S. Cultura cartofului București, 40 fil. — Micul manual de viticultură și de fabricarea vinului, pentru școalele primare. București, 1 cor.

Muntean M. Legea veterinară și boalele contagioase. Sibiu, 1 cor. 60 fil.

Negruzzi I. F. Grădina de legume. Blaj, 1898 50 fil.

O asociațiune de învățatori. Curs elementar de econ. domestică, București, 80 fil.

Ordean I. S. Cultura hemeiului. București, 1892, 60 fil.

Pop Stefan. Economia rurală Blaj, 1881, 5 cor.

Porcolab Carol. Păzitorul de pădure. Timișoara, 1892, 4 cor.

Răurean M. I. Conferență despre economie. București, 1 cor. 20 fil.

Simu Romul. Cartea stuparilor săteni. Sibiu, soc. »Tipografia«, 70 fil.

Vancu P. Viieritul. Arad, 1 cor. 20 fil.

CRONICĂ.

Fapte creștinești. Pentru facerea unei perdele de plüsch la ușile împărătești dela biserica română gr.-or. din Valea-mare au donat după puțință următorii marinimoși creștini: Alexandru Ciugudian din Capolnaș 1 cor.; Dionisie Feneș din Făget 2 cor.; văduva Ana Dobrea din Făget 4 cor.; văduva Elisabeta Feneș din Făget 2 cor.; Iuliana Bălan 2 cor.; capelan. Alexandru Barbon 2 cor.; Nicolae Todor 1 cor.; Aureliu Spinanți 1 cor.; Ioan Todor (nr. c. 70) 1 cor.; Dimltrie Todor (nr. c. 115) 1 cor.; Pavel Todor 1 cor. 60 bani; Damaschin Blaj 1 cor.; Ana Blaj (nr. 116) 1 cor.; George Tripa 1 cor.; Ioan Dobreiu 1 cor.; văduva Anastasia Spinanți 1 cor.; Petru Ilie 1 cor.; Ioan Olariu (nr. 51) 50 bani; Marta Florea 40 bani; Elena Cismaș (nr. c. 106) 20 bani; Pavel Crista din Capolnaș 20 bani.

Pentru cari fapte creștinești exprim pe această cale mulțumită publică în numele comitetului parochial susnumiților și marinimoșilor donatori. Valea-mare, la 25 Aprilie st. v. 1900. *Alexandru Barbon*, preș. com. par.

— Domnul Dimitrie Cioloca, student în filosofie la universitatea din Cernăuți, a donat bisericii greco-orientale din comuna sa natală Șipet un serafim foarte frumos pictat și aurit. Stințirea s'a făcut în ziua de Sângiorgiu prin preotul Teodor Cioloca. — D-na *Ana Dr. Moga* a donat 200 coroane la fundațiunea Petru Bădilă, fost protopresbiter și paroch în Sibiu. — *Eva Savu Dreghici* din Sadu a donat 200 coroane la fondul pentru clădirea unei biserici noi în Sadu. — *Ioan Butilă* din Moșna a dăruit bisericii de acolo mai multe parcele de pământ în valoare de 300 cor.

La „Reuniunea sodalilor români din Sibiu“ s'au înscris membri ajutători: Il. Sa dl Ioan cavalier de Pușcariu, septemvir în Bran; Virgil Oniț, director gimn. în Brașov; Iosif Popescu, cassarul băncii „Murășana“ din Reghin; Dr. Iancu Mețianu, adv., Zernești; Vasile Voina, protopr., Brașov; Dr. Victor Cupșa, concipist ministerial, Budapesta; Dr. Eugen Mețianu, adv., Brașov; Ioan Droc, prot., Mercurea; George Borza, not., Viștea-inf.; George Dănilă, primar orăș., Hunedoara; Dr. Vasile Preda, adv. Câmpeni; Nicolae Motronea, ec., Poplaca; ear' membri ordinari: George Popa, sodal vârsător de fer; Ioanichie Bota, sodal croitor; Vasile Muntean și Ioan Căbaș, particulari.

† **Ambrosiu Metea**, student în a VII. cl. gimnasială în Blaj, a răposat în 4 Maiu la casa părintească din Vereș-mort. La înmormântare au luat parte aproape toți colegii lui de școală.

Îmbrăcarea școlărilor săraci. La Sângiorgiu (6 Maiu st. n.) elevii școlii gr.-cat. din Făgăraș au avut zi de mare bucurie. Din „fundațiunea Vișali“ s'au împărțit vestminte în preț de 100 coroane și vidualii în preț de 10 coroane. Distribuirea s'a făcut la momentul părinților dlui Ioan Vișa, în amintirea cărora e făcută fundația. 36 elevi și eleve au căpătat vestminte și peste 60 vidualii. În numele elevilor exprimă pe această cale mulțumită generosului fondator învățătorul Andreiu Stroia.

Dar pentru școală. Domnul adv. B. Pop de *Harșianu* din Sibiu a dăruit școlii gr.-cat. din Hodac 28 broșuri instructive, pentru-ca să fie împărțite ca premii școlărilor diligenți.

Despre concertul din Avrig, dat Dumineca trecută din partea unui grup de elevi ai seminarului archidieceșan, ni-se scriu următoarele:

Unul din momentele cele mai plăcute ce le-a avut cândva inteligența din Avrig și jur a fost ziua de Sf. George. Un cor de 12 teologi dela Sibiu sub conducerea colegului lor C. Popescu au deșteptat monotonia și amorțeala vieții sociale din acest ținut printr'un concert plin de viață. Și pagubă ar fi să rămână în întunecul uitărei succesele acestui concert, care atât din punct de vedere moral, cât și material a fost cât se poate de mulțutor.

Îndată la început ne-a umplut de viață însuflețitorul marș „Eată ziua“. Cu deosebit farmec au știut preda caracterul popular al drăgălașelor cântări „Hora Sinaii“, „Foaie verde“ și „Tot 'ți-am zis“ de T. Popovici. Asemenea și compozițiile străine au fost bine predate. Marea plăcere a ascultătorilor a făcut ca „Toaca“, „Nu-s“ ș. a. să fie repetate.

Deosebită surprindere ni-a făcut „Cântecul ciobanului“, în care bassul dulce al vocii dlui A. Ludu a transpus și în inimile noastre impresiunile bine simțite ale caracterului idilic din această cântare. Laudă dlui Ludu. Deasemenea și dl Terchilă a dovedit că e măiestru în manauarea flautei. A fost de mai multe-ori rechemat. Încheierea frumosului concert s'a făcut prin „Cisla“ lui Porumbescu, atât de bine primită la toate concertele zeloșilor clerici.

Dansul ce a urmat după concert îl simt numai inimile noastre, peana nu-l poate spune. Numai d'albele zori au pus capăt veseliei.

În ce privește succesul material, și acesta a fost deplin satisfăcător. Lume multă, inteligență și popor din Avrig și jur și-a depus obolul seu pe altarul artei române. Regretăm din inimă neparticiparea dlui protopop din loc, câtă vreme întreaga preoțime din jur era de față. (a).

Carte funduară în Buziaș. În nrul de Sâmbătă al foii oficiale se publică un rescript al ministrului de justiție, prin care judecătoria cercuală din Buziaș e investită cu competență de drept în cauze de carte funduară începând cu 1 August a. c.

Moarte din negrija părinților. Băiețelul de trei ani al lui Ioan Horniș din Doreț (comitatul Szepes) rămânând singur acasă s'a apropiat de cup-tor și sărindu-'i pe haine o schinteie a ars scrum.

Primar al Abrudului a fost ales *Vimeri* (11 Maiu) *Ineze Antal*, fost până acum protopretor în Roșia-montană.

Numărarea poporului în Ungaria. Ministrul de interne a trimis tuturor autorităților competente inviațiunile referitoare la numărarea ce are a se face la începutul anului viitor. Recensământul se va face deodată în întreaga țeara, având să se înceapă la 1 Ian. și să se termine la 10 Ianuarie.

Ninsoare în Maiu. Din *Lipsca* se telegrafează, că de alaltăieri-dimineată ninge necontentit.

Fulger ucigaș. Mercurea trecută fiind în jurul Clujului vreme grea, fulgerul a lovit în ciurda de boi a școalei agronome din Mănăștur; a ucis un bou și a atins puțin și pe ciurdarul. Acesta a leșinat și numai după jumătate de oră a putut fi trezit.

Faptă vrednică de laudă. Progresul cultural al unei națiuni se atribuie școlii sale. Acel popor care are școale mai bine organizate, învățători mai bine cualificați și mai bine dotați, va fi totdeauna în fruntea progresului.

Acelora cari se interesează de soarta școlii li-se cuvine recunoștință din partea tuturor. Și îndeosebi aceia cari ajută pe învățătorii noștri confesionali, adevărații apostoli ai culturii naționale, unora ca acelora n'avem destule cuvinte a le mulțumi. Când se află bărbați vrednici care ajută pe învățători, înseamnă că ei și-au știut împlini cu scumpătate chemarea lor de dascăli, crescând oameni culti, cari să știe prețui jertfele aduse de ei pe altarul cultural. Astfel de bărbați vrednici cari știu prețui pe învățătorul român sânt: Dl *Alexandru L. Lăzurian*, inginer, București și dl *Iosif Sângeorzan*, inginer în Sinaia (Români de origine din Ardeal). Acești marinimoși domni cunoscând lipsese și neajunsurile cu cari se luptă învățătorul român, au abonat mai mulți numeri de Duminecă din „*Gazeta Trans.*“ pentru învățătorii confesionali români, precum se vede din nr. 21 și 30 1899 a acelei foi. Această faptă de sine laudată a făcut o mare surprindere asupra mea, văzând că la adresa mea primesc mai mulți nri din gazetă deodată trimiși.

Prin aceea faptă au făcut bine susnumiții domni, nu numai celor-ce o primesc și prin ei națiunei, ci și jurnaliștii române care luptă pentru binele națiunei, ca și învățătorii, și prin abonare li-se dă gazetelor mijloacele de subsistență.

Primească sincerile mulțumite atât din partea mea, cât și a acelora ce cetesc gazetele.

Lunșoara, Aprilie 1900.

Petru Cipou, învățător român.

Din *Vlaicoveț* (în Bănat) ni-se scriu lucruri foarte urite despre preotul de acolo *George Popovici*. Ni-se spune între altele că preotul în loc să facă slujba în biserică — merge în sărbători să corteșească la alegeri de deputat. Ba s'a întâmplat că nici în Joia mare n'a făcut slujbă în biserică. În Sâmbăta Floriilor apoi n'a voit să meargă cu copiii după salcă — amăsurat obiceiului din sat. Ni-se spune apoi că e învrăjbit cu cei mai mulți poporeni și astfel acestia nu mai cercetează biserica și nu-și mai îndeplinesc datorințele de creștini.

Dacă lucrurile într'adevăr așa stau ne miră mult faptul, că deși poporeni, după-cum ne scriu au făcut arătare la Ven. consistor — până acum n'au primit nici o satisfacție.

Filoxera. Ministrul de agricultură a închis vilele comunelor *Murș-Ludoș* și *Sângerul-de-Câmpie* din comitatul Turda-Arieș, fiindcă în vilele de acolo s'a ivit filoxeră.

Roadele beției. Din *Toplița-română* ni-se scrie, că în săptămâna trecută țărănul *Teodor Braic* toată ziua a horiț în crișmă și când n'a mai putut să bea a pornit acasă mort de beat.

Ajuns acasă a intrat în grajd cu pipa aprinsă. Peste puțină vreme grajdul a luat foc și Braic împreună cu doi boi au ars scrum.

Cârnați din carne de câne. Un fost hingher din *Seghedin* s'a avansat la meseria șarcuteriei, fabricând cârnăței pe seama pilărițelor. S'a constatat însă, că onorabilul făcea cârnăței din carne de câne, pentru-ce l-a luat sub patronaj poliția.

Adunarea iubilară din Pomi a Reuniunii învățătoresți sătmărene, despărțământul Ardușat-Someș, ținută la 7 Maiu, a succes foarte bine atât în partea spirituală cât și morală. Au luat parte aproape toți membrii despărțământului, foarte mulți oaspeți mireni din clasa inteligentă și din popor, dar *de tot pușini preoți*, cu toate-că adunarea s'a ținut în onoarea iubileului de 200 ani dela unire. După serviciul divin deschizându-se adunarea, presidentul propune și adunarea primește unanim a se trimite Metropolitului la Blaj și episcopului Pavel la Oradea-mare telegrame de omagiu și felicitare. În firul ordinei de zi s'au cetit apoi lucrările (4) asupra temei »Influența unirei asupra învățământului nostru«, între cari cea mai bună a fost a învățătorului Georgiu Pelle din Culciu, căruia 'i-s'a predat încă în cursul adunării premiul de un galben. După adunare a urmat banchet, ear' seara la 7 ore concertul și reprezentația teatrală a învățătorilor, în șura parochului. Venitul a fost mulțumitor peste așteptare. Asemenea și prestațiunile concertanților și diletanților. Adunarea s'a încheiat cu dans, care a ținut până dimineața.

Pe când preoțimea din jur și indeosebi cea din tractul Ardușatului în frunte cu protopopul a escelat prin absență, oaspe din departe și binevăzut a fost preotul Dr. Vasile Lucaciu, care, — cum însuși s'a exprimat, — »a venit să petreacă o seară plăcută cu frații și surorile române iubite«. Dintre preoți au luat parte la adunare numai Antoniu Ghitta, protopopul Someșului, Aureliu Pelle, parochul local, Alexa Pop, presidentul Reuniunii, Constantin Lucaciu din Ioșib, Iuliu Șurani din Șiurgești, Pamfilu Ossian din Vismort și Victor Ghitta din Bicău, cu familiile lor, ear' dintre oaspeții mireni Gavriil Barbul, mare proprietar în Mocira, care în toastul dela banchet a dat strășnică lecție preoților absenți, Georgiu Achim, directorul »Sătmărenei«, Teodor Pop, proprietar la Viile-Sătmărulei, Elia Pop, proprietar în Șomcuta, Victor Nilvan, avocat în Șomcuta, cu familiile, și alți mulți inteligenți și popor.

Glumă cu sfârșit trist. În Vălcăni (Bihor) feciorii s'au adunat Duminecă la joc în curtea birtului ca de obicei. În pauze Constantin Beleiu, Pavel Daju și încă vre-o câțiva au intrat în birt să bea bere. În ușa birtului au început a se hărțui, de glumă numai. Beleiu a împins pe Daju la perete, acesta la rindul seu încă a împins pe Beleiu, pentru-că Beleiu măriindu-se, 'l-a împins cu atâta putere, încât răsturnându-se peste pragul ușei a căzut în curte, dela înălțime de câteva trepte, și s'a isbit cu capul de o peatră. Daju a murit pe loc, scurgându-'i-se creerii, ear' ceilalți feciori văzând nenorocirea au fugit toți. Beleiu, pricinuitoarea nenorocirii, abia a doua zi a fost aflat de gendarmi și dus în prinoșoare.

Bătăie și sinucidere. În cafeneaua »Krämer« din Boșă-montană Duminecă seara (13 Maiu) între publicul de diferite naționalități, dar' în majoritate Români, se aflau și doi gendarmi și câțiva finanți. Gendarmii au dat în ceartă cu unul dintre Români pentru musică și s'au încăierat la bătaie, tăind cu săbiile în Români amândoi gendarmii. Sărind și ceilalți, le-au luat săbiile cu curele cu tot și 'i-au bătut crunt cu însesi săbiile lor; tot așa au pățit și finanții, cari încă scosese săbiile asupra Românilor. Finanții au fugit care pe unde afla ușa, ear' unul dintre gendarmi, după-că a fost făcut scăpat s'a dus la casarmă și s'a împușcat.

Tată crudel. Un anume Iosif Ott, mechanic în Viena, 'și-a ars în cuptor băiețelul de cinci ani. Cu ocazia perchișției poliția numai câteva oase carbonisate a aflat în cenușa focului.

Oh, Evă, Evă! În comuna Petény economul Czibulya Paul rămânând veduv s'a căsătorit a doua-oară luând soție o veduvă de seama lui. Dela un timp nevastei 'i-se părea că asupra bărbătelului prea se arată urmele îmbetrării. Se frământa mult cu gândul, cum 'l-ar pute întineri? Abătându-se pe la ea o corturăreasă 'i-a oferit beaură de farmece (pe 50 fl.), prin care bărbatul se va întări ca un june. O săptămână de zile a tot dat bărbatului în rachiul beaură de aceasta, dar' fiindcă efectul dorit nu se arăta, în 5 Maiu 'i-a turnat în rachiul o dosă mai mare. Dela aceasta bărbatului 'i-s'a făcut rău și încă în ziua aceea a murit între chinuri teribile. 'Și-l otrăvise nesațioasa femeie. Atât ea, cât și corturăreasa Riczi Mari sunt arestate. Nevasta recunoaște faptul, dar' invinuește pe Țigancă pentru el.

Ucigașul soției sale. Soția lui Ioan Stan, măcelar cu mare avere în Feldioara (lângă Brașov), murise nu de mult, între împrejurări de tot suspecte. Rudeniile ei la început șoptiau numai între ele despre nenorocirea femeiei, apoi bănuiala luând chip tot mai hotărât, rudeniile au cerut desgroparea femeiei. Cercetarea medicală a constatat apoi la cadavru pete vâlcede provenite din lovituri și trei coaste rupte. Interogatorul a luat dimensiuni tot mai mari; sunt ascultați până acuma 33 martori, cari toți au fasonat îngreunător pentru Stan. Din fasiunile acestora s'a constatat, că femeia a murit din bătaia soțului ei. Anume, Stan 'și-a intabulat pe numele lui și averea nevastei. Aflând despre aceasta nevasta, voia să meargă la Brașov să strice intabularea. Stan simțind de planul nevastei, a încuiat ușile și a bătut așa cumplit, încât după chinuri de două săptămâni nenorocita femeie a murit. De frică să nu o bată de nou bărbatul, ea zisese medicilor, că a căzut din pod și astfel 'și-a frânt coastele; servitorimea însă, care auzise tot ce se întâmplase între soți, a mărturisit acum, că femeia a murit din bătaia bărbatului. Cercetarea continuă.

Cununie. Învățătorul *Antoniu Bucur* și d-șoara *Maria Oniția* își serbează cununia Duminecă (20 Maiu st. n.) în biserica gr.-cat. din Odverem.

Esposiția română la Paris. Joi s'a făcut deschiderea oficială a pavilionului român dela esposiția din Paris. Pavilionul e decorat cu un lux oriental și cuprinde strălucite mostre de bogății ale solului și ale minelor, de producțiuni industriale și de lucrări artistice, cari vor onora națiunea română.

Asemenea și restaurantul român deschis Joia trecută, cu drept cuvânt poate rivalisa cu cele mai escelente stabilimente de acest soi. Lumina e instalată prin mașini procurate dela industria germană, fiindcă mașinile trimise din România s'au cufundat în mare împreună cu vaporul »Poik«. Șef-bucătarul restaurantului a fost mai înainte în serviciul casei de Mecklenburg; personalul de serviciu e compus în majoritate de Români, cari însă vorbesc perfect limba franceză. Pentru distracția publicului e angajat cel mai bun taraf de lăutari români.

Juriul esposiției, în care României s'a dat loc pentru 14-reprezentanți, își va începe activitatea peste 12 zile.

Cum au fost prinși falsificătorii din Turda? Se spune, că Fennyvesi Victor, litograf din Cluj și cu alți soți s'au dus la Turda și acolo într'un hotel făceau bancnotele chiar și ziua. Din chilie vre-o 2 zile n'au eșit. De vre-o 3-ori a făcut întrebare la ușă chelnerul, că n'are lipsă de prânz ori ameazi și totdeauna 'i-s'a răspuns, că nu, dar' ușa nu o deschideau. Cam a 2-a zi chelnerul făcând eară întrebare, nu 'i-s'a dat nici un răspuns. Fiind temere, că închiriatul e mort în odaie, s'a făcut înștiințare la poliție. Au venit apoi 4 inși, dar' nici acestora nu li-s'a dat răspuns; fiind somați în numele legii să deschidă, aceia îndată au ascuns prin pat între perini mașina și zecerii și au deschis ușa.

Poliția cercetându-'i a aflat mașina și câteva mii făcute. Bancnotele erau puse pe pat să se uște. Din aceasta apoi s'a pornit cercetarea. Zecerii se cunosc foarte anevoie. Capul de-a stânga de pe el e cam ciacuş și nrii scriși cu roșu și »Seria« dacă se udă se șterg.

Rupere de nori în Cisnădie. Mercuri, 3/16 Maiu pe la 3 ore d. a. s'a întâmplat în Cisnădie puternică rupere de nori cu grindină. Apele amenințau cu esundare.

Religiunea născuților din căsătorii mixte. Mănecând din un cas concret, unde matriculantul a însemnat de legea reformată pe un născut din tată reformat și mamă catolică, cu toate-că născutul fusese botezat în legea rom.-catolică, ministrul a aprobat procedura matriculantului și a adus, că dacă un preot a botezat și înmatriculat pe vre-un individ născut din căsătorie mixtă înainte de introducerea legilor politice bisericesti, această împrejurare nu determină necondiționat religiunea la care aparține respectivul. În privința aceasta e decizătoare exclusiv religiunea părinților conform §-lui 12 al art. de lege 53 din 1868. Prin urmare, dacă în estrasul matricular al unui nupturient e indicată precis religiunea părinților, aceasta are să fie normativă chiar și în cazul, când nupturientul declară, că aparține altei confesiuni, fără a pute produce document de trecere religioasă. Abatere dela aceasta se poate face numai atunci, când în estrasul matricular nu e notată religiunea părinților. În cazul acesta are să ceară un document valid despre religiunea la care aparține cel-ce se căsătorește.

Pentru candidații de notari comunali. Dela pretura din *Ceacova* este scris concurs pentru ocuparea postului de notar-adjunct în *Liebling*. Salar 1000 coroane. Termin 10 Iunie, alegerea în 11 Iunie. Dela aceeași pretură pentru ocuparea postului de notar în *Folia*. Dotația 600 cor. salar, 200 cor-pausal de călătorie și diurne, 120 cor-onorar pentru conducerea matriculelor, cuartir cu grădină de 600 stângini pătrați, 1528 litre de grâu, 1528 litre de cucuruz și taxele pentru lucrările private. Termin de concurs 10 Iunie; alegerea în 12 Iunie. Dela pretura din *Aradul-nou* pentru ocuparea postului de notar-adjunct în *Fenlac*. Dotație 1000 cor. salar și 60 cor. relut de cuartir. Termin 29 Maiu; alegerea în 30 Maiu.

Congresul limbilor romanice. Între 24—26 Maiu se va întruni la Montpellier, sub patronajul societății pentru studiul limbilor romanice, un frumos congres, la care e invitat a participa și dl *V. A. Urechia*. Pe cât află ziarele din România, dl Urechia nu va pute lua parte. Ar fi în adevăr regretabil, că națiunea română să nu fie reprezentată la acest congres.

Potop. Din *Seliște* primim cu datul de 3/16 Maiu următoarele:

Puțin a lipsit ca memorabila zi de 3 Maiu să fie pentru comuna *Seliște* o zi înfiorătoare.

La orele 3 p. m. s'a descărcat asupra comunei noastre un potop, rupere de nori, împreună cu ghiață, de care nici cei mai bătrâni oameni nu-și aduc aminte să mai fi văzut.

O jumătate de oră a ținut acest înfiorător potop, care a umplut de fiori pe pacinicii locuitori ai acestei comune nu atât prin tunetele și fulgerele sale, ci mai ales prin mărimea vărsării sale, căci curgea ca din ciubere.

Pe străzi curgea apa, ca în riuri, ear' locurile mai ridicate erau albite de ghiață ca în mijlocul iernei.

Nu încetase încă potopul, când deodată se aud sunete de trimbițe. Era signalul de alarmă care chema pe pompierii voluntari, fiindcă riul ce trece prin mijlocul comunei devenise grozav de mare și de turbat, încât era temere de inundare. Toate punțile și astupăturile fură rupte și duse întregi de curent. Chiar și podul cel mare comitatens din mijlocul comunei era în pericol și dacă și acesta s'ar dărâma, atunci o parte însemnată a comunei ajungea în pericol.

Canalurile morilor sunt toate rupte. Livada numită *Luncă* e toată inundată și ruinată așa, că recolta de fân e nimicită. Asemenea și recolta pomilor, care promitea a fi foarte bună, în urma ghiaței căzute sigur că e nimicită de tot.

Potopul care a venit din partea din vest s'a retras în partea nordică astfel, că o parte însemnată a hotarului a rămas neatinsă de el.

»Impenații« — puterea ideii de stat maghiar, — și cu acest prilej s'au dovedit de foarte... *activi*. Întreaga zi au patrolat pe străde apărând *integritatea statului*, ear' când a fost la adicătele, s'au dea mână de ajutor pompierilor voluntari, — ca în palmă. Erau toate trecute. Publicul se liniștise, când eată-i, earăși apar, vezi Doamne, ca nu cumva mulțimea adunată întru apărarea *podului mare* s'ar prefacă în... *adunare de popor* și astfel temelii patriei s'ar zdruncina. Halal de voi impenaților! *Arghir.*

Ger în Maiu. Ni-se scrie, că în Cluj și ținuturile învecinate în 11 și 12 Maiu n. a fost frig așa de mare, încât noaptea îngheța apa de un deget. Toate sămănăturile au fost opărite de brumă. Cucuruz, fasole, crastaveți etc. toate s'au uscat. Pe foarte multe locuri cucuruzul trebuie sămănat a douăoară.

Pentru cinstea națională. Tot mai mult se apropie ziua tragerei la sorți a câștigurilor loteriei aranjate de »Asociațiune« în folosul *Căsuși naționale*, și mulți, foarte mulți Români, chiar și de cei cu dare de mână, nu-și-au cumpărat încă nici barem un los de acestea. Ni-ar veni cu greu a crede, că din nepăsare ori neinteresare față de cauzele noastre culturale românești, ci doar' din uitare. Atragem deci atențiunea tuturor, că până la Ispas (31 Maiu, ziua sortirei) abia mai sunt câteva zile; s'ar grăbească deci fiecare a-și procura barem câte un los de acestea, cu atât mai virtuos, că pe lângă șansele de a-și recăpăta banii poate înmii, prin eventualele câștiguri, spriginește totodată o frumoasă întreprindere culturală, care numai cinstea va face neamului românesc. *Un los, după-cum se știe, costă numai 1 co-*

roană. Losuri se mai capătă la biroul »Asociațiunei« în Sibiu și eventual încă la câteva bănci și librării românești.

Convocare. Comitetul central al desp. Panciova al »Asociațiunei« pentru literatura română și cultura poporului român prin aceasta convocând adunarea cercuală ordinară pe ziua de 3 Iunie 1900 n., la 3 ore după amiază, în opidul Cubinul-Timișan, cu toată onoarea invită pe toți membrii și spriginitorii »Asociațiunei« spre a participa la această adunare.

Convocare.

Adunarea generală a »Reuniunii învățătorilor gr.-cat. din jurul Gherlei« se va ține în comuna *Ciocman*, în 12 și 13 Iunie st. n. a. c., la care prin această se invită toți membrii Reuniunii.

Dela comitetul central al »Reuniunii învățătorilor gr.-cat. din jurul Gherlei«.

Gherla, la 16 Maiu st. n. 1900.

Ioan Papiu,
președinte.

Dionisiu Vajda,
secretar.

Ghicitură.

Trei femei s'au dus la târg cu ouă de vândut. Cea dintâiu a avut 10 ouă, a doua 30 ouă și a treia 50 ouă. Toate trei au avut târg bun și degrabă au vândut toate ouăle.

Știau că au vândut toate cu același preț fiecare ou și totuși la socotitul banilor au văzut cu mirare că nici una nu are bani mai mulți decât celelalte — toate aveau sumă egală de bani, deși numărul ouălor ce le-au avut nu erau deopotrivă.

Întrebarea este, că *cum* și cu ce preț au vândut femeile ouăle, de au avut la sfârșit sume egale? Pentru înlesnirea deslegării spunem că femeile au vândut fiecare la câte doi cumpărători, unuia mai scump, altuia mai ieftin, — dar' ouăle *între sine* erau cu același preț vândute (*nu* de pildă că cea cu 10 ouă a vândut fiecare ou cu 10 cr. și cea cu 50 ouă numai cu câte 2 cr. Toate ouăle luate unul câte unul erau vândute cu același preț).

Între acei iubiți abonați care ne vor trimite deslegarea ghicitei, vom sortii o frumoasă carte plină de învățături.

Redacția „Foil Poporului“.

R I S.

Vitejia Țiganului.

Unui Țigan îi venise rîndul să călătorească singur printr'o pădure. Ajungînd pe la mijlocul pădurei îl cuprinsese frica. De frică începî Țiganul să cânte:

Frunză verde de stejar
Nu am de nime habar,
Ori-ce fiară de-o zăresc
Sînt în stare s'o gonesc.

Pe când cânta Țiganul nostru mai cu foc, se trezește înainte-i cu o mai-muță scăpată de careva comediaș.

Cîntărețul cum îi vîzî fața cea urîță, începî a fugi, și ou atîta nesimțire a fugit prin desișul pădurei, de când se vîzî scăpat era gol ca napul. Acum dacă se vîzî scăpat și eșit din pădure prinse curaj și zise astfel:

Acuma de ce nu vîi
Să-ți arăt eu vitejii,
Te-aș lovî tot peste cap
De ce m'ai făcut gol nap.

Com. de T. Voleacu (Pustiniș).

Prețul bucatelor.

În Mediaș.

Grâu 1 hectolitru (5 ferdele) 12 coroane până la 12 coroane 40 bani; *săcară* 1 hectolitru (5 ferdele) 8 coroane 40 bani până la 9 coroane; *cucuruz* 1 hectolitru (5 ferdele) 8 coroane până la 9 coroane; *ovăș* 1 hectolitru (5 ferdele) 5 coroane 50 bani până la 5 coroane 80 bani; *crumpene* 1 hectolitru 3 coroane până la 4 coroane. *Slănină* 1 chlgr. 1 coroană 20 bani până la 1 coroană 30 bani; *unsoare* 1 chlgr. 1 coroană până la 1 coroană 20 bani; *carne de vită* 1 chlgr. 88 bani până la 96 bani; *ouă* 6 bucăți 20 bani.

POSTA REDACȚIEI.

I. P. econ. în Pomi. Scrisoarea despre V. S. gardist, după ce am luat știrea din ea, publicată deja, din greșală s'a perdut. Vă rugăm a ne scrie încă odată, pe scurt și vom publica.

Abonentului nr. 255. (Br.) Dl. I. P. Reteganul se află în Reteag (Retteg); scrie-i acolo.

C. P. în Sm. de C. Te rog a ne scrie mai lămurit, căci din cele-ce scrii nu putem ști bine cum și ce s'a făcut anume.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes
Proprietar: Pentru „Tipografia“ societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andreiu bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 50 bani.

Librăria „Tipografiei“

Sibiu, soc. pe acțiuni.

Un învățăcel român

se primește imediat în atelierul de frizărie și barbierărie a lui

[24] Ioan Andreșcu,
frisour și barbier în Orăștie.

Un învățăcel

în etate de 13—14 ani, cu purtare bună și care cunoaște limba nemțească și ungurească, se primește numai decât în prăvălia (bolta) dlui

Nicolae Rechișan,

comerciant în Săscior (Szász-csor)

[25] per Sebeșul-sășesc (Szász-Sebes).

Andreiu Baltes

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe dinafară se nu cufunde cu alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserică și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

Instalare de lumină Atycelen.

Gustav Moess,

[8] 34—

fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăcil-mare Nr. 8.

JULIUS ERÖS

firmă înprotocolată la tribunalul comercial r. u.

MAGAZIN

de oroloage, juvele, tot felul de articole de aur și argint.

Oroloj de buzunar remontoir-nichel	dela 5.— până 12 C.
Oroloj de buzunar remontoir-argint	> 9.— > 20 >
Oroloj de buzunar remontoir veritabil argint-tula, cu părți de aur	> 18.— > 30 >
Oroloaje pentru dame din aur, veritabil de Genf	> 24.— > 70 >
Oroloaje pentru domni din aur, veritabil de Genf	> 40.— > 160 >
Deșteptător de nichel, marcă fină	> 4.— > 8 >
Oroloaje cu pendul franc., cu resare, în cutii frumoase	> 10.— > 30 >
Oroloaje cu pendul vieneză cu ponduri	> 28.— > 70 >
Oroloaje de părete, diferite modele	> 4.— > 30 >
Lanțuri de gât pentru dame, de aur	> 12.— > 40 >
Lanțuri de oroloaje pentru dame, de aur	> 18.— > 60 >

Lanțuri de oroloaje pentru d-ni, de aur	dela 40.— până 140 C.
Inele de aur de tot felul	> 4.— > 48 >
Inele de aur cu diamant veritabil	> 12.— > 52 >
Inele de aur cu briliant veritabil	> 24.— > 300 >
Inele de aur cu briliant imitat,	> 7.— > 12 >
Cercei de aur de tot felul	> 4.— > 12 >
Cercei de aur cu diamant veritabil	> 13.— > 80 >
Cercei de aur cu briliant veritabil	> 46.— > 500 >
Cercei de aur cu briliant imitat	> 7.— > 12 >
Brățare de aur de tot felul	> 20.— > 40 >
Broșe de aur de tot felul	> 12.— > 40 >
Lanțuri de oroloj și de gât din argint	> 2.— > 8 >
Cercei și inele de argint	> 1.60 > 4 >
Brățare și broșe de argint	> 1.60 > 10 >

Juvaere de tot felul dela 15 or. (preț de facon) până la 15 fl., precum și amulete, ju-ju-uri, lanțuri, brățare, medalii broșe, ace de cravată, tabachiere și țiltoare de țigarete, tacâmuri, chibritelnițe, sugarete, nasturi de manșete etc.

Fiecare obiect de aur sau de argint e examinat și probat din oficiu și pe fiecare bucată se poate vedea exact proba oficioasă (marca oficioasă); eu garantez în scris pe doi ani pentru mersul bun al oroloajelor mele. Toate comanda le efectuesc îndelat, pe lângă rambursă sau trimitere anticipativă a prețului, cu îngrijire.

Reparaturi de tot soiul se eșecută bine și conștientios.

Rugându-mă pentru numeroase binevoitoare comande, semnez cu deosebită stimă

JULIUS ERÖS,

[44] 29-52 Strada Cismădiei 3. Sibiu. Strada Cismădiei 3.

(Edificiul „Transilvania“).